

Funder

POLITECHNIKA WARSZAWSKA

SPRAWOZDANIE REKTORA
Z DZIAŁALNOŚCI
POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ
W ROKU AKAD. 1981/82

Kolekcja Władysława Fundera

Do użytku wewnętrznego

Przedstawione na posiedzeniu SENATU w dniu 6 października 1982 r.

POLITECHNIKA WARSZAWSKA

ROK AKADEMICY 1981/82

**SPRAWOZDANIE REKTORA
Z DZIAŁALNOŚCI
POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ
W ROKU AKAD. 1981/82**

Do użytku wewnętrznego

Przedstawione na posiedzeniu SENATU w dniu 6 października 1982 r.

SPRAWOZDANIE REKTORA
Z DZIAŁALNOŚCI
POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ
W ROKU AKAD. 1981/82

Wyk. ZGPW, z. 710/82, n. 200+10

ROK AKADEMICKI 1981/82

W październiku 1981 r. rozpoczęło rok akademicki w Politechnice Warszawskiej ok. 13600 studentów studiów dziennych, w tym 2421 świeżo immatrykulowanych. Dodac do tego należy ok. 3400 studentów studiów dla pracujących. Na Filię Politechniki Warszawskiej w Płocku przypada ok. 1000 studentów, w tym 182 nowo-przyjętych oraz ok. 340 studentów studiów dla pracujących. Szczegółowe dane o liczbach studentów przedstawione są w dalszej części niniejszego sprawozdania /tablica 4 str. 20/.

Rok akademicki 1981/82 był dla naszych studentów rokiem trudnym. Politechnika, podobnie jak inne uczelnie, reagowała na wydarzenia w kraju i była włączona w ogólnopolską falę strajków studenckich. Spowodowało to znaczne zaburzenie toku studiów w okresie od 16 listopada do 9 grudnia. Od 14 grudnia 1981 uczelnia była nieczynna w związku z wprowadzeniem stanu wojennego. Ponowne jej uruchomienie nastąpiło 20 stycznia 1982 r. Okres po tej dacie charakteryzował szczególnie duży wysiłek, tak ze strony studentów, jak nauczycieli akademickich, dzięki czemu nadrobiono wiele z powstałych poprzednio strat. Tym niemniej uznać trzeba, że z punktu widzenia studiów i nabytej wiedzy zawodowej miniony rok nie był równoważny okresowi akademickiemu przebiegającym w warunkach normalnych.

Zakłócone były także prace naukowe i badawcze prowadzone w uczelni. Złożyły się na to co najmniej dwie przyczyny. Jedną z nich była niepewność i luka czasowa w finansowaniu, zarówno budżetowym jak pochodzącym z umów, która trwała przez okres pierwszych kilku miesięcy roku 1982. Dopiero na przełomie maja i czerwca uczelnia otrzymała definitywny przydział środków budżetowych z Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Nie wiele wcześniej zapadały decyzje zlecniodawców o finansowaniu prac badawczych wykonywanych na podstawie umów. Drugą przyczyną był niepokój i niestabilność atmosfery w uczelni,

spowodowane wspomnianymi wyżej nieregularnościami pracy dydaktycznej. Charakterystycznym tego dowodem był stan, jaki panował w okresie między 13 grudnia 1981 a 20 stycznia 1982. Pozbawione studentów gmachy i nieświadomość terminu zakończenia nieprzewidzianej przerwy wpływały w wysokim stopniu dekoncentrując na nauczycieli akademickich i pozostały personel Politechniki.

Zasadniczym celem działania rektora, prorektorów, dziekanów i pozostałych nauczycieli akademickich było, zwłaszcza w miesiącach bezpośrednio następujących po 20 stycznia 1982 r., utrzymanie toku pracy uczelni i warunków studiowania młodzieży akademickiej. Apelowaliśmy o to, by możliwie blisko wspierać każdego studenta w jego indywidualnej pracy zmierzającej do przejścia na rok następny; chodziło też o uniknięcie skreśleń w wyniku zaostrzonego regulaminu studiów lub przepisów stanu wojennego.

Cel ten został osiągnięty. Uczelnia działała bez przerw w zajęciach. Wyniki sesji zimowej w marcu br. były - zwłaszcza na pierwszym roku studiów - lepsze od przeciętnych. Wyniki sesji letniej, dopiero co zakończonej, nie są jeszcze przeanalizowane, ale zapewne nie okażą się gorsze od rejestrowanych zazwyczaj. Wreszcie, w okresie po 13 grudnia miało miejsce tylko jedno definitywne skreślenie studenta z przyczyn innych niż zaniedbanie w studiach - skreślony został student II roku Wydziału Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej, skazany wyrokiem sądu.

PRACE ORGANIZACYJNE

W październiku i listopadzie 1981 r. działał już w uczelni Senat oraz Rady Wydziałów w składzie rozszerzonym - zgodnie z obowiązującymi wówczas wytycznymi Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Na większości wydziałów doprowadzono też do końca proces obsady stanowisk dyrektorów instytutów i kierowników zakładów w oparciu o uchwały rad wydziałów, zgodnie z ustalonym przez Senat trybem postępowania.

Senacka Komisja Struktury i Organizacji Uczelni podjęła pracę nad statutem; praca ta ma obecnie dobrze zdefiniowaną

podstawę w postaci Ustawy o szkolnictwie wyższym z dn. 4 maja 1982 r. i można przypuszczać, że zostanie w ciągu 1-2 miesięcy ukończona. Projekt statutu będzie przedstawiony Senatowi do dyskusji i uchwalenia. W r.ak. 1981/82 działały na wszystkich wydziałach komisje programowe, pod auspicjami i kontrolą Senackiej Komisji Metod i Kierunków Kształcenia; o pracach tych będzie jeszcze mowa w dalszej części sprawozdania.

Działały również inne komisje senackie bądź komisje rektorskie. Przyczyniły się one m.in. do zreformowania systemu nagród polegającego na rozdzieleniu nagród rektora /za osiągnięcia naukowe lub dydaktyczne/ i nagród pochodzących z nadwyżki finansowej wypracowanej w pracach umownych /nagrody nie nazywane odąd "nagrodami rektora"/. W roku 1981/82 nie dokonywano zmian w strukturze uczelni, której podstawą są nadal wydziały oraz instytuty działające w ramach wydziałów. Nie dokonano również zmian w systemie zarządzania, pomimo iż podwójna podległość instytutów - wobec wydziału i ponadto bezpośrednio wobec rektora - stwarza sporo trudności. Problem struktury wewnętrznej uczelni i sposobu zarządzania powinien być podjęty w najbliższym roku akademickim.

Nie powiodły się starania o uzyskanie dla Politechniki nowych budynków, w szczególności gmachu przy ul. Noakowskiego 6 /dawne Gimnazjum im. Staszica/ z przeznaczeniem na Bibliotekę Główną. W związku z tym postanowiono podjąć realizację planu sprzed kilku lat - lokalizacji Biblioteki w tzw. pionie Kwestury w Gmachu Głównym. Prace adaptacyjne potrwać co najmniej rok.

Dużą uwagę przywiązywano była (w ubiegłym roku akademickim) do spraw Filii Politechniki Warszawskiej w Płocku. Postępowało wzmocnienie Filii w zakresie ważnej i unikalnej specjalizacji - maszyn rolniczych. W Filii, której struktura wewnętrzna jest specyficzna, powołano Rady Instytutów. Nowa Ustawa w jednym ze swych postanowień końcowych postanawia likwidację wszelkich filii na rzecz ewentualnych wydziałów zamiejscowych. Dalsze istnienie płockiej części naszej uczelni, biorąc pod uwagę zainwestowanie, kadre /ok. 200 nauczycieli akademickich mieszkających w Płocku/ oraz powiązanie z regionem nie może ulegać wątpliwości, brak natomiast dotąd formuły organizacyjnej która czyniłaby zadość zarówno naszym potrzebom jak nowej Ustawie.

Na początku tego rozdziału wspomniano o dokonywanej na jesieni obsadzie stanowisk w instytutach i zakładach w oparciu o rady wydziału, działające wówczas w rozszerzonym składzie. Proces ten nie wszędzie został doprowadzony do końca i został przerwany z chwilą wprowadzenia przez Ministra "Wytucznych działania uczelni w okresie stanu wojennego". Pozostałe obsady zostały uzupełnione przez nominacje rektora; nominacje te były bądź okresowe, bądź też zawierały klauzulę "do czasu obsadzenia stanowiska w oparciu o nową ustawę i statut uczelni". Podobny charakter miało powołanie Dziekana Wydziału Mechaniki Przemysłowej doc.dr hab. Z.Mrugalskiego, który wszedł na miejsce śp. prof.dr J.Majchra.

Trudny dla nas wszystkich ubiegły rok akademicki nie przebiegał bez konfliktów wewnętrznych w różnych miejscach uczelni, które to konflikty nie zawsze dawały się zneutralizować siłami najbliższego środowiska. Najtrudniejsza sytuacja powstała na Wydziale Chemicznym; zmusiła mnie ona ostatecznie do odwołania Dziekana Wydziału z dniem 31 sierpnia 1982 i otwarcie w ten sposób drogi do nowych wyborów. Przyczyny i okoliczności podjęcia tej decyzji wyjaśnione są bliżej w informacji rektora przedstawionej Senatowi na piśmie.

WYDARZENIA POZAUCZELNIANE I STRAJKI STUDENCKIE

Jak wiadomo, bezpośrednim impulsem do strajków studenckich był konflikt powstały w WSI Radom wokół wyboru rektora szkoły. Politechnika Warszawska została włączona w tę sprawę już 30 października 1981 r., kiedy prof. M.Roman, jako delegat rektora PW, wziął udział w jednodniowej misji 4 profesorów różnych uczelni. Misja ta udała się do Radomia na prośbę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki prof. J.Nawrockiego w celu rozpoznania sprawy i przedłożenia raportu. Dnia 11 listopada, ponownie na prośbę Min. Nawrockiego, rektorzy prawie wszystkich uczelni technicznych zebrali się w WSI w Radomiu pod przewodnictwem rektora PW z zadaniem mediacji - w WSI trwał już bowiem od ok. 2 tygodni strajk okupacyjny pracowników i studentów. Rektorzy sformułowali wówczas stanowisko, które do dziś wydaje się

obiektywne i poprawne: procedura wyborcza w Radomiu daleko odbiegała od ducha projektu nowej ustawy o szkolnictwie wyższym, wybory winny być powtórzone, ale ordynacja nie może wykluczać kandydowania prof. M.Hebdy.

W następnych po tym dniach i tygodniach, gdy fala strajków objęła niemal wszystkie uczelnie w kraju, do wysiłków rozstrzygnięcia konfliktu w Radomiu włączyli się liczni dalsi rektorzy - upatrując w tym drogę do zakończenia strajków. Akcje te nie przyniosły rezultatu, pojawiło się natomiast nowe wydarzenie: strajk w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej w Warszawie i rozwiązanie tej szkoły z zapowiedzią utworzenia nowej. Sprawa ta odbiła się w Politechnice silnym echem i przyniosła liczne reperkusje. Po zlikwidowaniu strajku w WOSP w Gmachu Głównym PW znalazła się duża część jej studentów, a zabezpieczenie ich losu stało się nowym postulatem strajkowym. Politechnika, przy poparciu rektorów innych uczelni warszawskich, oparła się naciskowi o natychmiastowe przyjęcie na studia, a także o utworzenie oświatnych studiów pożarniczych wg programu dawnego WOSP. Zgodziliśmy się natomiast, dn. 6 grudnia 1981, na utworzenie w PW kursu przygotowawczego do podjęcia studiów magisterskich /na różnych latach, wydziałach i w różnych uczelniach/ od nowego semestru.

W dniu 9 grudnia strajk studencki w PW został zakończony, z wyjątkiem okupacji części Gmachu Głównego w której przebywali nadal studenci b.WOSP oraz towarzyszące im grupy studentów naszej uczelni. Miało to trwać do chwili wydania legitymacji kursu przygotowawczego, o którym jest mowa wyżej.

Przebieg strajku w Politechnice i wiele jego aspektów przedstawiłem Senatowi w obszernej informacji jeszcze w czasie jego trwania - dnia 25 listopada 1981 r. Zawarty w tym dokumencie opis wydarzeń oraz charakterystyka trudności działania władz akademickich i całej uczelni nie straciły na aktualności.

STAN WOJENNY, PRZERWA I PONOWNE URUCHOMIENIE UCZELNI

Wprowadzenie stanu wojennego zastało w Gmachu Głównym trwający jeszcze strajk okupacyjny. W wyniku całodziennych rozmów oraz wydania ok. 120 studentom b.WOSP legitymacji PW z tytułu

kursu przygotowawczego /decyzja podjęta w celu rozkładowania strajku/ studenci strajk zakończyli. Studenci b.WOSP pozostali jeszcze przez kilka miesięcy pod pewnego rodzaju kontrolą i opieką Politechniki Warszawskiej. Związane z tym działania przedstawiam Senatowi jako odrębną informację szczegółową.

Dnia 14 grudnia, tj. nastajutrz po rozkładowaniu strajku studenckiego, pojawiła się inicjatywa podjęcia strajku okupacyjnego przez pracowników uczelni. Usnałem za konieczne zamiarowi temu się przeciwstawić i zarządziłem całkowite zamknięcie gmachu, wydając równocześnie odeszwę do studentów i pracowników Politechniki o opamiętanie i rozważę.

Z początkiem stanu wojennego internowano czterech pracowników oraz czworo studentów naszej uczelni. Wszyscy oni zostali do dnia dzisiejszego zwolnieni z internowania, z jednym wyjątkiem - studenta Wydziału Mechanicznego Technologicznego J.Tarana. W maju 1982 r. internowano dalszych 4 pracowników Politechniki; oni także powrócili w lipcu br. do swych obowiązków w uczelni.

W pierwszych dniach stycznia powrócili do zajęć semestru dyplomowe, a uczelnia czyniła intensywne przygotowania do ponownego uruchomienia całości studiów, według odpowiednio zmienionego kalendarza. Zajęcia rozpoczęto 20 stycznia, przystąpili do nich wszyscy nauczyciele akademicy i wszyscy studenci /z wyjątkiem osób internowanych/.

W Filii w Płocku, głównie z powodu klęski powodzi, zajęcia uruchomiono nieco później - 1 lutego 1982. Tutaj także zajęcia podjęli wszyscy nauczyciele akademicy, natomiast na żądanie płockiego Wojewódzkiego Komitetu Obrony odsunięto od studiów 4 studentów /miało to początkowo formę skreślenia, zmienioną potem na zawieszenie do września 1982 r./.

Politechnikę, a zwłaszcza jej studentów, czekał duży wysiłek i konieczność wielkiego opamiętania - stąd też na rozpoczęcie zajęć skierowałem do studentów osobisty list.

Trzeba z uznaniem podkreślić wytężoną pracę wszystkich nauczycieli akademickich oraz ich dobrą wolę w przychodzeniu studentom z pomocą w nadrabianiu zaległości, zwłaszcza w czasie skomprimowanych kalendarzowo zajęć przerwanych semestru zimowego.

Tok zajęć po 20 stycznia nie został smi razu przerwany,

tym niemniej odbijały się w naszej uczelni wydarzenia dziejące się w mieście i kraju.

W dniu 3 maja 1982 zatrzymano w różnych punktach Warszawy kilkunastu naszych studentów. Do czasu wyjaśnienia kwalifikacji prawnej zarzucanych czynów zostali oni decyzją uczelni zawieszani, a po stwierdzeniu iż wykroczenia nie są poważne - przywróceni do studiów. Komisje dyscyplinarne wymierzyły części z nich kary akademickie.

W dniu 13 maja uniknęliśmy być może poważniejszych incydentów, dzięki skierowaniu w ostatniej chwili apelu o nieopuszczanie budynków.

Wreszcie w dniu 31 sierpnia organy MO zatrzymały w mieście 14 studentów Politechniki /według listy otrzymanej dn. 13 września 1982/. Zastosowany wobec nich tok postępowania jest podobny do tego, który przyjęliśmy w stosunku do zatrzymanych dnia 3 maja.

WYDARZENIA ZWIĄZANE Z HISTORIA I TRADYCJĄ POLITECHNIKI

Dnia 28 października 1981 roku w Auli Gmachu Głównego odsłonięta została tablica poświęcona pamięci Tadeusza Zawadzkiego - "Zośki" oraz studentów-żołnierzy podziemia w latach 1939-1945. W uroczystości odsłonięcia wzięła udział siostra "Zośki" Anna Zawadzka, były naczelnik Szarych Szeregów hcm. Stanisław Broniewski - "Orsza", a także drużyny bądź poczty sztandarowe wielu drużyn harcerskich z całego kraju, noszących imiona związane z Szarymi Szeregami.

W dniu 16 grudnia 1981, w szcuplejszych niż zazwyczaj ramach ze względu na wprowadzony dopiero co stan wojenny, wręczony został dyplom doktora honoris causa Politechniki Warszawskiej prof.dr Witoldowi Nowackiemu, który przez szereg lat pracował na naszym obecnym Wydziale Inżynierii Lądowej. Grono doktorów honoris causa Politechniki Warszawskiej powiększył również prof.dr Tadeusz Urbański, od czasów przedwojennych związany z Wydziałem Chemicznym i dziekan tego wydziału w okresie odbudowy ze zniszczeń wojennych. Dyplom z datą 16 grudnia 1981 został ze względu na chorobę prof. Urbańskiego wręczony dn. 30 stycznia

1982 r., podobnie jak poprzedni w stosunkowo skromnych ramach i eprawie.

PROFESOROWIE I DOCENCI ZMARLI W R. AK. 1981/82

W ciągu r.ak. 1981/82 zmarło jedenastu profesorów i docentów naszej uczelni; pełną ich listę podaje załącznik nr 1. Utraciliśmy w tym roku wieloletniego byłego rektora, szczególnie zasłużonego dla Politechniki profesora Jerzego Bukowskiego, byłego prorektora i wieloletniego profesora Stanisława Kuma oraz kilku innych profesorów emerytowanych.

Spośród działających profesorów, na długo przed wiekiem emerytalnym odszedł m.in. dziekan Wydziału Mechaniki Precyzyjnej prof. Janusz Majcher oraz wieloletni profesor Wydziału Inżynierii Łądowej Bolesław Kalabiński.

NAUCZYCIELE AKADEMICKI I INNI PRACOWNICY UCZELNI

Politechnika Warszawska miała wg stanu na dzień 31.01.1982 ogółem ok. 8300 pracowników, w tym 2913 pełnoetatowych nauczycieli akademickich. Podział nauczycieli na poszczególne grupy podaje tablica 1, która zawiera zarazem porównanie ze stanem poprzednim na przestrzeni ostatnich lat.

W zakresie nauczycieli akademickich obserwuje się kilka zjawisk niepokojących, a mianowicie:

- od ok. 10 lat nie zmienia się liczebność grupy docentów i profesorów; wskazuje to na zahamowanie rozwoju i awansów wśród adiunktów, których liczba stale rosła; nie widać także by awanse docentów na profesorów przeważały nad odchodzeniem profesorów na emeryturę,
- grupa starszych asystentów i asystentów jest znacznie mniej liczna od grupy adiunktów; jest to skutkiem zbyt małego od wielu lat przepływu kadr przez uozelnię, a mówiąc ściślej od wpływu z grupy asystenckiej do pracy w przemyśle /praktycznie występował tylko odpływ w wyniku tzw. rotacji - mały i nieprawidłowy/,
- nie ma prawie wcale asystentów stażystów.

Tablica 1. Nauczyciele akademicki /pełnoetatowi/ w Politechnice /łącznie z Płockiem/

	na dzień 31.12.1972	na dzień 30.11.1976	na dzień 31.12.1980	na dzień 31.01.1982
Profesorowie zwyczajni	63	59	47	45
profesorowie nadzwyczajni	97	84	100	91
docenci	251	255	246	262
docenci kontraktowi	-	37	18	14
st. wykładowcy	165	203	211	210
wykładowcy	125	101	108	115
adiunkci	469	826	1175	1198
st. asystenci	939	1047	860	768
asystenci	144	174	153	113
asystenci stażystci	71	63	31	15
lektorzy i nauczyciele zawodu	106	137	90	82
R a z o m	2430	2986	3039	2913

Tablica 2. Struktura wieku wybranych grup nauczycieli akademickich /pejnotatowych/ wg stanu na dzień 20.IV.1982r./ bez Filii w Płocku/

Nauczyciele akademicy	Razem	70-66 lat						65-61 lat						60-56 lat						55-51 lat						50-46 lat						45-36 lat						do 35 lat					
		70-66 lat						65-61 lat						60-56 lat						55-51 lat						50-46 lat						45-36 lat						do 35 lat					
Prof. zwyczajni	44	11						12						12						6						3						-						-					
Prof. nadzwyczajni	90	8						21						17						31						9						4						-					
Docenci /łącznie z kontraktowymi/	265	7						15						47						81						51						62						2					
Starsi wykładowcy	197	-						13						49						61						47						27						-					
Wykładowcy	108	-						-						4						15						22						55						12					
Adiunkci	1138	-						3						32						75						105						618						305					
O g ó ł e m	1842	26						64						161						269						237						766						319					

Interesująca jest analiza struktury wieku nauczycieli akademickich; tablica 2 podaje odpowiednie dane, wg stanu na dzień 20.04.1982 i bez Filii w Płocku. Można z niej m.in. odczytać, że 19% adiunktów miało ponad 45 lat, 57% docentów miało ponad 50 lat, a 47% profesorów miało lat 61 lub więcej. Mieliśmy tylko 4 profesorów w wieku do 45 lat oraz tylko 2 docentów nie przekraczających 35 roku życia. W r.ak. 1981/82 powołano w Politechnice 10 nowych docentów oraz przybyło 5 nowych profesorów - w tym dwóch w trybie awansu, a trzech spoza uczelni.

Politechnika nie wypracowała jeszcze modelu swej obsady kadrowej, zwłaszcza w świetle nowej Ustawy która domaga się od adiunktów habilitacji w określonym czasie. Prace i dyskusje nad tym problemem są w toku; przypuszczać należy, że ich konkluzją będzie m.in. stwierdzenie iż w uczelni technicznej pewną znaczącą część kadry stałej nauczycieli akademickich powinni nadal stanowić pracownicy ze stopniem doktora /stabilizowani adiunkci, starsi wykładowcy/, choćby ze względu na przekazywanie wiedzy zawodowej, doświadczalnej, laboratoryjnej, ale nie może to być połączone z brakiem dopływu świeżych umysłów, a zatem i odpowiedniego przepływu kadr przez uczelnię. Dane tablicy 1 a także dane o strukturze wieku zawarte w tablicy 2 wskazują, że przepływu takiego nie ma.

Role "młodych umysłów" w środowisku Politechniki Warszawskiej spełniają w pewnym stopniu uczestnicy studiów doktoranckich; było ich w r.ak. 1981/82 ok. 400, to znaczy przeszło trzy razy więcej niż asystentów i asystentów stażystów łącznie. Postanowiona przez nową Ustawę o szkolnictwie wyższym likwidacja studiów doktoranckich odbija się na tym odcinku nader negatywnie. Środkiem zaradczym musiałoby być wprowadzenie obyczaju angażowania zdolnych młodych ludzi na stanowiska asystenckie na okres trzech lat /przewidywany Ustawą/, z obciążeniem w dużym stopniu naukowym, ale przy robionym z góry założeniu że większość ich w uczelni nie zostanie. Z początkiem r.ak. 1982/83 - pomimo skromnych możliwości - zamierzamy zatrudnić 20 takich osób.

W czerwcu 1982 r. w wyniku zarządzenia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki przeprowadzony został w Politechnice przegląd i ocena nauczycieli akademickich wszystkich

szczególnie. Wyniki merytoryczne tego przeglądu nie są duże, zwłaszcza w porównaniu z włożoną wń pracą i kosztem społecznym w postaci panującego wokół przeglądu niepokoju. Tym niemniej przegląd wskazał wyraźnie na ogólnie niepokojącą sytuację zastój kadrowy, a także na duże różnice między poszczególnymi wydziałami i instytutami. Dla kierownictwa uczelni nie ulega wątpliwości, że generalny przegląd kadrowy powinien być okresowo dokonywany, zwłaszcza na przełomie kadencji tj. z udziałem zarówno ustępującego rektora, jak rektora-elekta, pod warunkiem jednak odpowiedniej wokół takiego przeglądu atmosfery i należytego jego przygotowania.

Jeśli chodzi o wnioski bezpośrednio z przeglądu nauczycieli akademickich, to doprowadził on do pewnej liczby decyzji kadrowych o charakterze porządkującym, a także do pewnej liczby decyzji zwalnających lub przesuwających na stanowiska naukowo-techniczne pracowników nieprzydatnych dla dydaktyki bądź z powodu kwalifikacji osobistych, bądź też z powodu wyraźnego braku obciążeń /ok. 30 osób, nie licząc przypadków wynikających z tzw. rotacji/

Znaczna stosunkowo początkowa liczba wniosków indywidualnych, przedstawiona Senatowi w sprawozdaniu rektora dn. 30 czerwca 1982 r., została później dość znacznie zredukowana w wyniku rozpatrzenia odwołań a częściowo także z przyczyn formalno-prawnych. Wśród nich dużą część stanowiły decyzje prawnie nieskuteczne, tzn. takie które zastały pracowników na zwolnieniach lekarskich lub nie mogły być wręczone w terminie z innych przyczyn.

Trudno jest ocenić, czy liczba nauczycieli akademickich w Politechnice odpowiada potrzebom; lepiej będzie zastanowić się czy są oni dobrze wykorzystani dla kształcenia studentów. Mamy w tym zakresie tylko dane o godzinowym obciążeniu dydaktycznym tj. dane dość formalne.

Wg danych za rok 1980/81 /danych za rok ostatni jeszcze nie ma/ nauczyciele akademicy wszystkich instytutów łącznie mogli mieć obciążenie wynoszące ok. 850000 godzin, a zrealizowali na cele dydaktyki ok. 750000 godzin. Jednocześnie zrealizowano ok. 100000 godzin ponadwymiarowych, a ponadto ok. 60000 godzin zlecono osobom spoza uczelni.

Liczby te wskazują łącznie na niepełne wykorzystanie ogółu nauczycieli akademickich przy jednoczesnym przeciążeniu niektórych z nich. Pamiętać jednak należy, że pełne wykorzystanie nie jest ani możliwe, ani pożądane. Część nauczycieli musi bowiem korzystać z urlopów naukowych, nieuniknione są także nierównomierności obciążeń między niewymiennymi dyscyplinami naukowymi. Politechnika musi ponadto zawsze korzystać z prowadzenia części zajęć przez specjalistów-praktyków spoza uczelni. Jest to szczególnie potrzebne wobec zupełnego niemal braku własnych nauczycieli akademickich o dłuższym stażu przemysłowym.

Według stanu na dzień 31.01.1982 Politechnika zatrudniała, oprócz nauczycieli akademickich, w pełnym wymiarze etatowym:

2228 pracowników inżynieryjno-technicznych

200 pracowników służby bibliotecznej

1007 pracowników administracyjnych

804 robotników

1054 pracowników obsługi

Liczby powyższe obejmują łącznie instytuty, dziekanaty, administrację i obsługę centralną, domy studenckie itd.

Pracownicy inżynieryjno-techniczni są niemal wyłącznie zatrudnieni w instytutach; w grupie tej blisko połowę stanowią pracownicy z wyższym wykształceniem. Pracownicy z wyższym wykształceniem są wykorzystywani - w przeważającej mierze - do prac badawczych; liczba pracowników wykonujących prace o charakterze naprawdę pomocniczym /laboranci, technicy itp./ wynosi ok. 1200 osób, a i z nich co najmniej połowa jest opłacana z prac naukowych umownych i nie można ich zaliczać do potencjału dydaktycznego. Oznacza to, w wyniku, spore, niepożądane i nieekonomiczne obciążenie nauczycieli akademickich pracami technicznymi i pomocniczymi.

Politechnika od długiego już czasu dąży do zreformowania swej działalności administracyjnej, a przede wszystkim do zmniejszenia zatrudnienia w tej sferze. W roku 1981 w Politechnice Warszawskiej pracownicy ekonomiczno-administracyjni stanowili 12,8% ogółu zatrudnionych, a pracownicy obsługi 17,4% /odpowiednie dane dla wszystkich szkół technicznych wynoszą średnio 13,5% i 18,6%, są to jednak na ogół szkoły mniejsze/.

Komórki podległe rektorowi, prorektorom i dyrektorowi administracyjnemu zatrudniały wg stanu na dzień 31.03.1982 r. 597 pracowników technicznych, administracyjnych i ekonomicznych, a instytuty i dziekanaty 451 pracowników administracyjnych i ekonomicznych /nie licząc pracowników faktycznie administracyjnych, zatrudnionych na etatach technicznych/.

W latach 1981-1982 założono redukcję w tej grupie o 100 osób. Do 31.03.1982 r. zredukowano w administracji centralnej 52 osoby, w pozostałych jednostkach 26 osób. Do października 1982 r. planuje się redukcję o dalsze 48 osób. Bilans może jednak okazać się nie tak pozytywny, gdy w toku podjętych we wrześniu br. działań wspomnianych wyżej pracownicy faktycznie administracyjni w instytutach staną się takimi także pod względem formalnym.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA, REKRUTACJA I SPRAWY STUDENCKIE

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA

Działalność dydaktyczna koncentrowała się wokół dwóch zasadniczych spraw - bieżącego procesu kształcenia oraz prac perspektywicznych. Działalność perspektywiczna była przede wszystkim skoncentrowana na opracowywaniu nowych programów kształcenia wynikających głównie z przejścia Uczelni na pięcioletni okres studiów. Na wszystkich wydziałach dokonano gruntownej analizy planów i programów studiów, formułując propozycje nowych programów. Niektóre wydziały zaproponowały korekty istniejących planów, inne natomiast uważają, że plan studiów należy zmienić w sposób zasadniczy. Plany te po zasięgnięciu opinii odpowiednich zespołów dydaktycznych Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki zostaną przedstawione do zatwierdzenia Senatowi. Ważną i trudną rolę w merytorycznej dyskusji nad planami, zbliżeniu zarysowujących się na różnych wydziałach tendencji, wymianie doświadczeń oraz zapewnieniu odpowiedniego i porównywalnego poziomu wykształcenia na poszczególnych wydziałach spełniła i spełnia nadal Senacka Komisja Metod i Kierunków Kształcenia. Działalność programowa jest z natury rzeczy

długotrwała i trudna, a w roku ubiegłym odbywała się w szczególnie złożonych warunkach, wobec zmieniającej się sytuacji Uczelni oraz zmieniających się wytycznych i zarządzeń władz - od wynikających wprost z porozumień łódzkich do niekiedy przeciwnych. Utrudniało to i przedłużało proces formułowania planów ale wydaje się, że udało się zarówno na wydziałach jak i w pracach ogólnouczeniowych zachować wyważone, racjonalne poglądy nie poddając się chwilowym emocjom i oddziaływaniom. Aktualnie większość programów znajduje się w uzgadnianiu w komisji Senackiej, część jest już przez tę Komisję przedyskutowana i zaakceptowana.

Działania perspektywiczne dotyczące bliskiej przyszłości były uzupełnione podjętymi pracami nad przyszłościowym modelem kształcenia z wieloletnią perspektywą czasową. Opracowany przez prorektora ds. nauczania materiał wyjściowy został przedstawiony dwóm komisjom senackim - Komisji Metod i Kierunków Kształcenia oraz Komisji Badań Naukowych, gdyż dotyczył on całokształtu działalności uczelni, nierozłącznie związanej z dydaktyką. Materiał ten uzupełniony wynikami dyskusji w komisjach senackich zostanie w najbliższej przyszłości przedstawiony Senatowi i radom wydziałów do dalszej dyskusji, w wyniku której powinna powstać koncepcja kształcenia w Politechnice Warszawskiej w przyszłości.

Rozpoczęto również prace nad regulaminem studiów; specjalnie powołana komisja rektorska opracowała projekt nowego regulaminu uczelnianego. Zmiana sytuacji wywołana wprowadzeniem przez Ministra regulaminu obowiązującego w stanie wojennym na razie zahamowała te prace. W stadium początkowym znajdują się również prace nad zwiększeniem aktywności uczelni w kontaktach i opiece nad absolwentami - w tym celu powołany został specjalny pełnomocnik prorektora. Rozwinięcie tego działania z pewnością okaże się pożyteczne dla obu stron, w szczególności pozwoli na pewnego rodzaju ocenę jakości kształcenia w Uczelni oraz na odpowiednie korekty.

Działalność bieżąca dotyczyła zapewnienia możliwie prawidłowego toku studiów na wszystkich wydziałach Uczelni. Stan wydziałów ilustruje syntetycznie tablica 3. Szersze informacje zawarte są w przekazanym już członkom Senatu sprawozdaniu dydaktycznym za rok 1980/81, omówionym na posiedzeniu Senatu w czerwcu. Analogiczne szczegółowe sprawozdanie za rok akademicki 1981/82 zostanie opracowane zaraz po zakończeniu bieżącej rejestracji.

W roku akademickim 1980/81 duża część wydziałów postanowiła dokonać zmian w sposobie kształcenia nie przeprowadzając jednak odpowiednich prac programowych. Wymagało to opracowania przez wydziały programów przejściowych zatwierdzonych przez prorektora ds. nauczania na rok akademicki 1981/82. W związku z przedłużającą się akcją opracowywania i uzgadniania stałych programów sytuacja musiała się powtórzyć; w roku akademickim 1982/83 obowiązują znowu programy przejściowe zatwierdzone na ten rok przez prorektora. Sytuacja taka nie jest dobra i trzeba koniecznie doprowadzić w bieżącym roku akademickim do przyjęcia przez Senat programów stałych.

Zmiana regulaminu studiów wywołana wprowadzeniem stanu wojennego wymagała odpowiedniego dopasowania ustaleń i zarządzeń Uczelni. Zostało to zrobione w czasie uruchamiania Uczelni w formie komentarza do regulaminu Ministerstwa, który wyjaśnia, komentuje lub uzupełnia jego postanowienia.

Osobną sprawą była działalność w okresie strajków studenckich mająca na celu minimalizację zakłóceń dydaktycznych. Podkreślić tu należy szczególny wkład pracy i zaangażowanie pracowników wydziałów. W zmieniających się warunkach ekonomicznych poważny problem stanowiły praktyki studenckie, ich organizacja, finansowanie, zapewnienie wyżywienia, właściwego frontu pracy itp. Mimo trudności cały proces praktyk został zorganizowany prawidłowo, nie gorzej niż w latach ubiegłych. Z przyczyn niezależnych od Uczelni nastąpiło zahamowanie kontaktów zagranicznych studentów, w tym również praktyk zagranicznych. Zmniejszyła się do około 100 osób liczba cudzoziemców kształcących się na naszej Uczelni. Wywołane to zostało głównie decyzjami władz niektórych krajów, z których pochodzili nasi studenci. Politechnika Warszawska opiekuje się grupą ponad 600 osób studiujących w krajach socjalistycznych. W tym roku po raz pierwszy rekrutacja na studia techniczne za granicą przeprowadzona była w skali ogólnokrajowej tylko przez naszą Uczelnię.

Istotne pole działalności dydaktycznej stanowią studia podyplomowe. W roku 1981/82 Politechnika prowadziła 34 studia podyplomowe, w tym 3 nowo uruchomione. Nastąpiło pewne zmniejszenie liczby studiów jak i liczby słuchaczy w stosunku do lat poprzednich, spowodowane głównie trudnościami finansowymi i organizacyjnymi jednostek zlecających.

Tablica 3. Stan studiów według wydziałów w r. ak. 1981/82

Wydział	Liczba osób na studiach					Liczba wydanych dyplomów			Procent osób które uzyskały zaliczenie roku studiów		
	Dziennych	Dla pracujących	Podyplomowe	WSKP	Razem	Dziennych	Dla pracujących	Dyplomy z wyróż.	Dzienne	Wieczorowe	Zaoczne
Architektury	827	-	74	-	901	52	-	-	46,6	-	-
Chemiczny	474	138	-	-	612	49	24	2	72,2	80,6	-
Elektroniki	1.777	292	76	185	2.330	231	7	10	66,6	56,5	-
Elektryczny	1.108	364	49	-	1.521	160	150	2	76,2	87,1	-
Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej	235	-	-	-	235	56	-	6	85,3	-	-
Geodezji i Kartografii	640	203	-	-	843	94	31	-	77,5	-	82,0
Inżynierii Lądowej	1.213	343	92	30	1.678	191	60	-	40,8	63,6	-
Inżynierii Sanitarnej i Wodnej	1.012	147	49	-	1.208	180	55	-	77,5	69,6	-
Mechaniczny Energetyki i Lotnictwa	1.122	-	57	-	1.179	66	-	-	43,5	-	-
Mechaniczny Technologiczny	1.007	307	66	-	1.380	177	104	1	67,8	75,5	-
Mechaniki Precyzyjnej	978	170	75	-	1.223	167	60	1	75,1	86,3	-
Samochodów i Maszyn Roboczych	997	220	-	-	1.217	130	57	1	79,5	61,9	-
Instytut Inżynierii Chemicznej	310	-	-	-	310	23	-	-	68,3	-	-
Instytut Inżynierii Materiałowej	232	-	12	-	244	50	-	2	84,8	-	-
Instytut Transportu	652	173	16	-	841	92	50	1	87,1	-	72,3
Studium Kształcenia Nauz. Przedmiotów Technicznych	-	463	-	-	463	-	52	-	-	-	71,1
Filia PW w Płocku	1.019	343	-	-	1.362	139	72	1	83,3	75,3	-
	13.603	3.163	566	215	17.547	1.857	722	27	72,5	71,3	78,3

Produkcja pomocy dydaktycznych w Uczelni uległa istotnemu zahamowaniu w wyniku zarządzeń władz unieruchamiających początkowo wszystkie urządzenia poligraficzne, a następnie zezwalających na uruchomienie tylko niektórych z nich. Brak podręcznych instytutowych kserografów, przedłużenie procesu powielania przez Zakład Pomocy Dydaktycznych oraz trudności produkcyjne Zakładu Graficznego musiały w istotny sposób utrudnić dostęp studentów do nowych publikacji i pomocy dydaktycznych. Pewnemu zmniejszeniu uległa również produkcja skryptów. Wydawnictwa PW od stycznia do czerwca br. wydały 41 tytułów /31 skryptów i 10 prac naukowych/ o łącznej liczbie 454 arkuszy. Do końca roku przewiduje się wydanie łącznie około 1000 arkuszy wydawniczych. Natomiast w wyniku starań podjętych przez Uczelnię prawie wszystkie nasze publikacje dydaktyczne i naukowe zostały ostatecznie zwolnione od cenzury w OUKPiW.

REKRUTACJA NA ROK AKADEMICKI 1982/83

Przeprowadzona w lipcu br. rekrutacja na studia w Politechnice Warszawskiej, uzupełniona egzaminami dodatkowymi we wrześniu w Filii w Płocku, dała w wyniku liczby przyjętych na studia podane w tabelicy 4. Wszyscy kandydaci, którzy przeszli pomyślnie przez egzamin wstępny, zostali przyjęci. W znacznej większości przypadków było to przyjęcie na ten wydział, który kandydat obrał przy zgłoszeniu. Nadmiar dobrych kandydatów i wynikająca stąd konieczność przesunięć na inne wydziały wystąpił tylko na Wydziale Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej, Mechaniki Precyzyjnej oraz na Wydziale Samochodów i Maszyn Roboczych. Limit ogólny przyznany przez Ministerstwo został całkowicie wykorzystany.

Wydział	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
1	20	200	200	200	200
2	20	200	200	200	200
3	20	200	200	200	200
4	20	200	200	200	200
5	20	200	200	200	200
6	20	200	200	200	200
7	20	200	200	200	200
8	20	200	200	200	200
9	20	200	200	200	200
10	20	200	200	200	200
11	20	200	200	200	200
12	20	200	200	200	200
13	20	200	200	200	200
14	20	200	200	200	200
15	20	200	200	200	200
16	20	200	200	200	200
17	20	200	200	200	200
18	20	200	200	200	200
19	20	200	200	200	200
20	20	200	200	200	200
21	20	200	200	200	200
22	20	200	200	200	200
23	20	200	200	200	200
24	20	200	200	200	200
25	20	200	200	200	200
26	20	200	200	200	200
27	20	200	200	200	200
28	20	200	200	200	200
29	20	200	200	200	200
30	20	200	200	200	200
31	20	200	200	200	200
32	20	200	200	200	200
33	20	200	200	200	200
34	20	200	200	200	200
35	20	200	200	200	200
36	20	200	200	200	200
37	20	200	200	200	200
38	20	200	200	200	200
39	20	200	200	200	200
40	20	200	200	200	200
41	20	200	200	200	200
42	20	200	200	200	200
43	20	200	200	200	200
44	20	200	200	200	200
45	20	200	200	200	200
46	20	200	200	200	200
47	20	200	200	200	200
48	20	200	200	200	200
49	20	200	200	200	200
50	20	200	200	200	200
51	20	200	200	200	200
52	20	200	200	200	200
53	20	200	200	200	200
54	20	200	200	200	200
55	20	200	200	200	200
56	20	200	200	200	200
57	20	200	200	200	200
58	20	200	200	200	200
59	20	200	200	200	200
60	20	200	200	200	200
61	20	200	200	200	200
62	20	200	200	200	200
63	20	200	200	200	200
64	20	200	200	200	200
65	20	200	200	200	200
66	20	200	200	200	200
67	20	200	200	200	200
68	20	200	200	200	200
69	20	200	200	200	200
70	20	200	200	200	200
71	20	200	200	200	200
72	20	200	200	200	200
73	20	200	200	200	200
74	20	200	200	200	200
75	20	200	200	200	200
76	20	200	200	200	200
77	20	200	200	200	200
78	20	200	200	200	200
79	20	200	200	200	200
80	20	200	200	200	200
81	20	200	200	200	200
82	20	200	200	200	200
83	20	200	200	200	200
84	20	200	200	200	200
85	20	200	200	200	200
86	20	200	200	200	200
87	20	200	200	200	200
88	20	200	200	200	200
89	20	200	200	200	200
90	20	200	200	200	200
91	20	200	200	200	200
92	20	200	200	200	200
93	20	200	200	200	200
94	20	200	200	200	200
95	20	200	200	200	200
96	20	200	200	200	200
97	20	200	200	200	200
98	20	200	200	200	200
99	20	200	200	200	200
100	20	200	200	200	200

Tablica 4. Liczba studentów przyjętych na 1-szy rok studiów
w roku akad. 1982/83

Wydział	Studia dzienne	Studia dla pracujących
Architektury	91	-
Chemiczny	61	-
Inst.Inż.Chemicznej	38	-
Elektroniki	387	37
Elektryczny	210	49
Fiz.Tech.n.i Mat.Stosowanej	44	-
Geodezji i Kartografii	89	25
GIK - Poligr.	24	12
Inżynierii Lądowej	176	24
Inż.Sanitarniej i Wodnej	156	13
Inst.Transportu	108	29
Samochodów i Maszyn Rob.	179	35
SiMR - przemienne	29	-
Mechan.Energ.i Lotnictwa	164	-
Mechaniki Precyzyjnej	167	16
Mechaniczny Technologiczny	146	32
Inst.Inż.Materiałowej	29	-
Płock - Chemia	20	-
Płock - Budown.	60	-
Płock - Mechan.	80	-
St.naucz. - mech.	-	40
-"- - elektr.	-	20
-"- - wych.techn.	-	20
O g ó ł e m:	2.158	351

SPRAWY STUDENCKIE

Stypendia i inne formy pomocy materialnej

W roku akad. 1981/82 odsetki studentów otrzymujących stypendia kształtowały się następująco:

- stypendia państwowe - 24,1%
- stypendia fundowane - 3,8%
- stypendia zwrotne - 0,02%

W tym samym roku nagrody okresowe otrzymało 21%, zasiłki losowe 15,2%, zasiłki rodzinne 2%, nagrody za dyplomy z wyróżnieniem 0,2% studentów. Dla porównania, w r. 1952/53 77% studentów było stypendystami, a ok. r. 1964 liczba stypendiów fundowanych była niemal równa liczbie stypendiów państwowych. Ze stołówek w liczbie siedmiu od długiego okresu czasu korzysta około 50% studentów.

W r. 1982/83 nastąpi zmiana systemu stypendialnego: student ma odtąd opłacać realne koszty wyżywienia i mieszkania w domu akademickim, a wysokość stypendium ma to odpowiednio uwzględniać.

W chwili obecnej Uczelnia administruje 11 domami studenckimi /łącznie ze służącym ogółowi studentów warszawskich półsantorium/, z czego dwa są aktualnie objęte remontem kapitalnym. W roku akad. 1981/82 studenci mieli w swych domach 4180 miejsc.

W trakcie budowy znajduje się nowy akademik przy ul. Komarowa, planowany na ok. 600 miejsc; miejsca te są w szczególności potrzebne na rozgęszczenie trzech spośród obecnie czynnych domów.

Sytuacja w zakresie domów studenckich pogarsza się; liczby i odsetki studentów PW zamieszkujących w domach studenckich w przykładowo wybranych latach podaje tablica 5.

Tablica 5. Mieszkańcy domów studenckich

	1955/56	1964/65	1981/82
Ogólna liczba studentów	12562	11632	12584
Liczba mieszkańców DS	5370	5716	4180
%	42,8	49,1	33,2

W r.ak. 1981/82 niedobór miejsc w stosunku do potrzeb wynosił ok. 500 miejsc. Dane powyższe nie obejmują Filii w Płocku, gdzie sytuacja jest lepsza.

W DS-ach działają samorzady studenckie. Na terenie każdego DS-u istnieje wybierana przez ogół mieszkańców Rada Mieszkańców, a reprezentację ogółu studentów zamieszkałych w DS-ach stanowi wybrana przez przedstawicieli Rad Mieszkańców - Rada Domów Studenckich PW. W okresie po wznowieniu działalności Uczelni w styczniu br. działalność tych samorządów nie zdołała powrócić do swej poprzedniej dobrej jakości.

Zdrowie i opieka lekarska

Stan zdrowotny studentów Politechniki Warszawskiej w porównaniu z okresem międzywojennym uległ poprawie, szczególnie jeśli chodzi o gruźlicę; zaniepokojenie budzi jednak zwiększająca się liczba przypadków schorzeń serca i układu krążenia, chorób przewodu pokarmowego oraz schorzeń neurologiczno-nerwicowych. W zakresie opieki lekarskiej odczuwa się niedobór lekarzy, zwłaszcza internistów. Warunki lokalowe służby lecznictwa otwartego jak i szpitala przy ul. Mochnackiego są dalekie od zadowalających.

Obiekty sportowe i kulturalne

Uczelnia posiada w chwili obecnej dla prowadzenia zajęć z wychowania fizycznego oraz dla sportu rekreacyjnego i sportu kwalifikowanego nieliczne i skromne obiekty własne oraz korzysta z wielu obiektów obcych w trybie dzierżawy, m.in. w 10 szkołach w różnych punktach miasta. Obiekty własne, zwłaszcza stadion przy al. Niepodległości oraz sale i basen przy pl. Narutowicza, wymagają remontu.

Stosunkowo lepiej przedstawia się stan posiadania w obiektach kulturalnych. Politechnika ma obecnie:

- Centralny Klub Studencki Politechniki Warszawskiej "Stodoła", istniejący od roku 1956, a posiadający własny budynek przy ul. Batorego od 1972 r.,
- Centrum klubowe Riviera-Remont, istniejące od roku 1972,
- Salę widowiskową w domu studenckim Riviera.

Ponadto istnieje na terenie Uczelni 13 małych klubów wydziałowych.

Działalność studencka

W okresie październik-grudzień 1981 r. działały w środowisku studenckim zarówno SZSP jak NZS, skupiające w swych szeregach po około 10% studentów Uczelni każda. Inne organizacje tego typu jak PZA, ZMD, ZMW, ZSMP nie odgrywały większej roli.

Tworzony od połowy 1981 r. samorząd studencki różnych szczebli powstawał bardzo opóźnio i zaistniał tylko na nielicznych wydziałach, Wyjątkiem są wspomniane wyżej samorzady na terenie domów studenckich.

Struktury grupujące studentów według zainteresowań, jak kluby kulturalne, turystyczne, sportowe, koła naukowe, studia radiowe działały mniej lub bardziej samodzielnie i z bardzo zróżnicowanym nasileniem; w większości były one powiązane z SZSP, podobnie jak w poprzednich latach. (2)

W okresie stanu wojennego nastąpiło rozwiązanie NZS, a działalność SZSP została przywrócona pod koniec marca br. Do chwili obecnej zostały odbudowane uczelniane instancje SZSP oraz większość instancji wydziałowych.

Pod koniec roku akademickiego 1981/82 wyodrębniono w Uczelni Radę Turystyczną, jako koordynatora działalności studentów na tym polu. W roku 1982 odbyło się 89 obozów turystycznych z udziałem 1350 uczestników - nieco więcej niż w roku ubiegłym. Oprócz obozów, zorganizowano kilkadziesiąt rajdów wydziałowych i kilka uczelnianych /w rajdzie w Puszczy Białej uczestniczyło ponad 200 osób/. (3)

Przy obserwowanym od szeregu lat spadku aktywności społecznej studentów, a szczególnie przy występującej ostatnio postawie bierności, utrzymanie działalności turystycznej na dawnym poziomie należy uznać za objaw bardzo pozytywny.

Działalność kulturalna klubów jest na ogół związana tak jak dawniej z SZSP. Realizowane są zmiany idące w kierunku ograniczenia działalności typu koncertowego i dużych imprez na rzecz pracy warsztatowej ze zwiększonym udziałem liczebnym studentów. Dotyczy to szczególnie dużych klubów /Stodoła, Remont/. O formach i zakresach działania tych klubów mają decydować studenci, a nie jak dotychczas "profesjonaliści". Wyodrębnioną jednostką działalności kulturalnej o ustalonej tradycji i renomie jest Zespół Pieśni i Tańca Politechniki Warszawskiej.

Na odcinku sportu studenckiego rok 1981/82 charakteryzował się działaniami zmierzającymi do usunięcia zaistniałych uprzednio zadrażeń między AZS i SZSP, co odbijało się szkodliwie na najważniejszej części sportu studenckiego, jakim jest sport masowy. Jeżeli wziąć jeszcze pod uwagę niezmiernie szczupłe wyposażenie Szkoły w obiekty sportowe, ta część działalności studenckiej była niezadowolająca, pomimo starań i pozytywnej działalności Studium Wychowania Fizycznego.

W bieżącym roku AZS zorganizował 8 obozów i zgrupowań spor-

towych dla 250 uczestników, z czego 4 było przeznaczone dla sekcji sportu kwalifikowanego, pozostałe zaś były obozami sportowymi dla ogółu studentów /łącznie 110 uczestników/.

Studencki ruch naukowy przeżywa od paru lat zdecydowany kryzys. Nawet tam gdzie kilka lat temu działalność ta była intensywna, teraz na ogół bardzo podupadła. Jedną z przyczyn jest brak zaangażowanych w te sprawy nauczycieli akademickich. Wynika to po części z tego, że coraz mniej jest w uczelni młodych pracowników nauki, a ponadto każdy z nich jest pochłonięty zdobywaniem stopni naukowych i innymi kłopotami osobistymi. Studencki ruch naukowy bez inspiracji ze strony pracowników naukowych działać nie może.

Spółdzielczy ruch studencki skupia się w Spółdzielni Pracy "Universitas", która wykonuje zarówno usługi na rzecz ludności i gospodarki uspołecznionej, jak też na rzecz środowiska akademickiego. Studenci Politechniki stanowią ponad 40% wykonawców w środowisku studenckim Warszawy. W roku 1981 w studenckich punktach usługowych pracowało powyżej 3 tys. naszych studentów, otrzymując wynagrodzenie w kwocie około 50 mln zł. Oprócz tradycyjnych prostych usług, funkcjonowało kilka zakładów specjalistycznych. Ważną grupę działalności Spółdzielni stanowią usługi na rzecz środowiska akademickiego; ogółem w 1981 r. wykonano tych usług na kwotę 42,5 mln zł.

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWO - BADAWCZA

POTENCJAŁ KADROWY DZIAŁALNOŚCI NAUKOWO - BADAWCZEJ

Liczebność różnych grup pracowników uczestniczących w działalności naukowej i badawczej po przeliczeniu na pełne etaty, jest przedstawiona w tabelicy 6. Z danych tych wynika, że obecny potencjał kadrowy PW, mierzony liczbą pracowników, odpowiada instytutowi PAN lub instytutowi resortowemu zatrudniającemu około 4000 osób. Z tabelicy tej wynika również, że liczba pracowników inżynierjno-technicznych opłacanych z umów, która w roku 1974 wynosiła 1385 osób zatrudnionych w Gospodarstwach Pomocniczych, zmniejszyła się do 1100 osób wykazanych obecnie

Tablica 6. Liczba pracowników zaangażowanych w działalności naukowo-badawczej /w etatach przeliczeniowych/

	1974	1980	1982
1. Nauczyciele akademicy w działalności naukowo-badawczej własnej	276	330	270
2. Nauczyciele akademicy prowadzący działalność umowną w ramach ich uposażeń	270	320	250
3. Pracownicy inż.-techniczni zatrudnieni w działalności naukowo-badawczej w ramach ich uposażeń	1385	1044	1100
4. Nauczyciele akademicy i prac.inż.-techniczni realizujący działalność umowną w ramach honorariów i bezosob. funduszu płac.	2000	2215	1900
5. Pracownicy spoza Politechniki zaangażowani w ramach działalności umownej	62	172	120
6. Doktoranci	38	152	100
Razem osób zaangażowanych bezpośrednio w działalności naukowo-badawczej	4031	4233	3740
Pracownicy administracji i inni rozliczani w kosztach ogólnych	334	350	310
R a z e m	4365	4583	4050

w planach finansowych instytutów. Ponieważ łączna liczba pracowników inżynierjno-technicznych nie uległa większej zmianie przeto zmniejszenie to jest wynikiem przeniesienia kosztów osobowych części pracowników z działalności badawczej do dydaktycznej.

Obecna liczba pracowników przewidzianych w poszczególnych instytutach do działalności naukowo-badawczej, jak również

struktura tej kadry, nie zawsze odpowiada potrzebom wynikającym z zadań badawczych zleczanych instytutom obecnie. Potrzebne jest zmniejszenie zaistniałych dysproporcji kadrowych i doprowadzenie liczby osób uczestniczących w działalności naukowej do rzeczywistych potrzeb i możliwości finansowych poszczególnych instytutów, zakładów lub zespołów badawczych. W wyniku działań podjętych w roku 1982 zmniejszono stan zatrudnienia w instytutach łącznie o 42 osoby, a jednocześnie w innych instytutach zatrudniono dodatkowo ok. 20 osób. Ponadto dokonano przesunięć pracowników w ramach Uczelni oraz instytutów.

FINANSOWANIE DZIAŁALNOŚCI NAUKOWO-BADAWCZEJ I WPROWADZONE ZMIANY

Tablica 7 przedstawia strukturę nakładów na działalność naukowo-badawczą. Widoczny jest spadek w ostatnich latach udziału badań finansowanych centralnie oraz wzrost wartości umów zawieranych bezpośrednio z jednostkami gospodarczymi.

Struktura wynagrodzeń bezpośrednich w stosunku do możliwości przerobowych jest przedstawiona w tablicy 8. Jak widać aktualny stan finansowy, wynikający z wysokości dotacji budżetowej przeznaczonej na badania oraz wartości zawartych umów stwarza w skali Uczelni możliwość wypłat robocizny bezpośrednio w wysokości ok. 90% limitu wyznaczonego przez MNSzWiT. Z tego punktu widzenia można by ocenić obecną sytuację finansową jako zadowalającą, gdyż oznacza to iż możliwości Uczelni określone limitem w roku bieżącym są w dużej części pokryte zawartymi umowami. Nie oznacza to jeszcze pełnego wykorzystania możliwości Uczelni dla potrzeb gospodarki narodowej, stąd też należy dążyć do dalszego zwiększenia portfela zamówień.

Jednym ze środków zmierzających do tego celu jest zawieranie generalnych porozumień z centralnymi władzami i instytucjami w sprawie udziału Politechniki Warszawskiej w badaniach zleczanych przez podległe im jednostki. Porozumienia takie otwierają drogę do zawierania konkretnych umów przez poszczególne instytuty Uczelni. Kierownictwo Uczelni przeprowadziło ostatnio odpowiednie rozmowy z Ministrem Przemysłu Chemicznego i Lekkiego oraz z Ministrem Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego. W końco-

Tablica 7.

Wyszczególnienie	1976		1979		1980		1981		1982	
	Kwota	%	Kwota	%	Kwota	%	Kwota	%	wg Planu	%
Działalność umowna w tym	610	86,6	732	86,2	826	88,5	744	85,8	860	86,8
prace objęte programem rządowym	85	12,1	172	20,2	183	19,6	132	15,2	110	11,1
prace objęte problemem wziętym	127	18,0	195	23,0	230	24,7	173	19,9	140	14,1
prace objęte międzyresort. i resortowymi probl. podst.	45	6,4	116	13,7	129	13,8	89	10,3	102	10,3
prace inne	353	50,1	249	29,3	284	30,4	350	40,4	506	51,3
Działalność bezumowna w tym:	94	13,4	117	13,8	107	11,5	123	14,2	130	13,2
Dr i hab.	-	-	56	6,6	48	5,1	52	6,0	50	5,0
Ogółem działalność nauk. - badawcza	704	100	849	100	933	100	867	100	990	100

Tablica 8. Struktura wynagrodzeń bezpośrednich
w milionach złotych

	1974	1979	1980	1981	1982 ^{x/}
Wynagrodzenia nauczycieli akademickich /w części płatnej z działalności naukowej/	-	46,1	45,2	24,3	40,1
Wynagrodzenia pracowników inżyniersko-technicznych	37,1	71,4	83,0	108,1	121
Honoraria i bezosobowy fundusz płac	151,2	171,8	179,1	169,2	162
R A Z E M	188,3	289,3	307,3	301,6	323,1
Limit nałożony przez MNSzWiT	188,3	297,3	308,6	327,5	356,0
Procent wykorzystania limitu	100%	97%	99%	92%	91%

^{x/} wg planów instytutów

w tej fazie jest przedłużenie porozumienia o współpracy PW z Urzędem m.st. Warszawy. Główna troska o zawieranie umów w zakresie odpowiadającym możliwościom i potrzebom instytutów spoczywać jednak musi na ich kierownictwie. Wynika to z przyjętej zasady, że każdy z instytutów jest jednostką samodzielną pod względem finansowym, prowadzącą własną gospodarkę w ramach przyznanych mu środków i uprawnień. W celu ugruntowania tej zasady wprowadzono w ostatnim roku następujące zmiany w systemie finansowania działalności umownej instytutów:

- uproszczono procedurę zawierania umów i pozostawiono instytutom swobodę w zakresie doboru tematyki prac umownych,
- uchylono limity honorariów dla poszczególnych instytutów; nie

uległy niestety zmianie przepisy ograniczające wysokość honorariów dla poszczególnych pracowników jak również stawki godzinowe w działalności umownej, co nadal ogranicza swobodę działania dyrekcji instytutów,

- postanowiono przekazywać do dyspozycji instytutów wpływy z tytułu umów licencyjnych z jednoczesnym obciążeniem ich opłatami pobieranymi przez Urząd Patentowy za przedłużenie praw patentowych; opłaty związane z pierwszym założeniem wynalazku będą nadal pokrywane z funduszy centralnych Uczelni,
- wprowadzono nowy rodzaj umowy, opartej na cenach negocjowanych; cena taka może uwzględnić przewidywane korzyści, jakie przyniesie zleceniodawcy zastosowanie wyników pracy wykonanej przez instytut,
- ustalono, że większość wpływów dewizowych uzyskanych z eksportu zostanie przekazana do dyspozycji instytutu realizującego transakcję eksportową,
- ustalono, że do dyspozycji instytutu przekazuje się 20% nadwyżki finansowej, wypracowanej przez instytut w roku poprzednim,
- całość funduszu nagród /stanowiącego dalsze 20% nadwyżki/ przekazano do dyspozycji kierownictwa instytutu jako premię za pozytywne wyniki działalności finansowej.

Rozszerzenie samodzielności instytutów w dziedzinie finansowej pociąga za sobą zwiększenie ich odpowiedzialności za skutki tej działalności. Przyjęto zatem zasadę, że straty finansowe wynikłe z działalności instytutu muszą obciążać dany instytut. Dotyczy to również sytuacji, w której na skutek braku dostatecznej ilości zleceń koszty prowadzenia instytutu mogłyby przekroczyć uzyskane wpływy. Groźba deficytu musi być zawczasu zlikwidowana przez podjęcie odpowiednich decyzji przez dyrekcję instytutu.

Dalszą konsekwencją zwiększenia samodzielności instytutów jest zróżnicowanie ich sytuacji finansowej. Do końca sierpnia 1982 r. 11 instytutów wystąpiło o powiększenie limitu honorariów indywidualnych dla części swych pracowników, co świadczy o ich dobrej sytuacji finansowej. Jednocześnie w 6 innych instytutach honorarium i bezosobowy fundusz płac nie przekracza średnio 30% osobowego funduszu płac zaangażowanego w pracach

naukowo-badawczych umownych. Istnieją również instytuty, których zbilansowanie mogłoby nastąpić jedynie kosztem utraty wysoko wykwalifikowanej kadry i osłabienia potencjału naukowego Uczelni. Aby do tego nie dopuścić uznano za celowe utworzenie funduszu interwencyjnego, umożliwiającego utrzymanie wartościowej kadry w tych instytutach, które przejściowo znalazły się w trudnej sytuacji finansowej. Fundusz ten będzie tworzony przez zmniejszenie dotacji budżetowej dla instytutów, które znajdują się w korzystnej sytuacji finansowej i występują o zwiększenie limitów indywidualnych dla swych pracowników.

Dodatkowym źródłem przychodów uczelni mogą i powinny być wpływy z umów licencyjnych za wynalazki pracownicze. Tymczasem, jak to wynika z tablicy 9 wpływy, jakie uzyskuje Uczelnia z tytułu umów licencyjnych są znacznie niższe niż koszty ochrony patentowej. Działalność wynalazcza pracowników przynosi zatem straty Uczelni, a jednocześnie, jak to wynika z tablicy 9, przysparza znacznych korzyści naszej gospodarce. Należy sądzić, że w najbliższym czasie ta niekorzystna sytuacja ulegnie poprawie na skutek wymienionych uprzednio decyzji zwiększających zainteresowanie instytutów finansowymi wynikami ich działalności.

Tablica 9. Zestawienie wpływów z umów licencyjnych z kosztami ochrony patentowej w tys.zł

	1978	1979	1980	1981
Liczba zgłoszeń patentowych	243	254	239	169
Wpływy z umów licencyjnych	36	726	1190	2259
Koszty ochrony patentowej	5706	7344	6522	5742
w tym: krajowej	3306	5240	3837	4279
zagranicznej	2400	2104	2685	1463
Korzyści gospodarcze dające podstawę obliczeń wynagrodzeń dla twórców	11653	33089	23430	26918

Jednym ze źródeł dodatkowych przychodów uczelni jest podejmowanie produkcji oraz wykonywanie usług na maszynach i urządzeniach, które nie są w pełni wykorzystywane do działalności dydaktycznej i naukowej. Obecnie roczna wartość produkcji trzech zakładów doświadczalnych istniejących w uczelni wynosi

ok. 53 miliony złotych i przynosi uczelni 2,2 miliona zysku. Zamierzone jest znaczne rozszerzenie tej działalności przede wszystkim przez:

- wykorzystanie parku maszynowego istniejącego w hali Instytutu Technologii Mechanicznej do produkcji pomp hydraulicznych,
- wykorzystanie urządzeń istniejących na Wydziale Chemicznym do produkcji odczynników i preparatów głównie dla przemysłu farmaceutycznego.

ZASADY POLITYKI NAUKOWEJ W UCZELNI

Kryteria społecznej użyteczności prac naukowo-badawczych są niejednoznaczne i trudne do ustalenia. Nie można bowiem dostrzekać się bezpośredniego związku między społeczną użytecznością pracy a źródłem jej finansowania /np. w ramach problemów rządowych, węzłowych, resortowych, prac własnych itp./ ani też jej charakterem /np. prace podstawowe, stosowane, rozwojowe, usługowe itp./.

W tej sytuacji ocena celowości podejmowania każdego tematu badawczego musi być dokonywana indywidualnie, a decyzja w sprawie doboru tematyki prac własnych, a w pewnym stopniu również prac zleconych wymaga doskonałego rozeznania zarówno własnych możliwości, obecnych oraz przyszłościowych potrzeb gospodarki kraju, jak również kierunków rozwoju nauki światowej. Decyzję taką powinna zatem podejmować osoba najbardziej kompetentna w danej dziedzinie nauki, którą powinien być kierownik zakładu lub kierownik zespołu badawczego.

Zgodnie z powyższym w odniesieniu do doboru tematyki badawczej wprowadzono w roku akad. 1981/82 następujące zasady:

1. Politykę naukową w sensie wyboru kierunków, tematów prac własnych oraz w miarę możliwości prac umownych prowadzą instytuty samodzielnie kierując się zasadą maksymalnej użyteczności społecznej prowadzonych prac. Jeżeli w instytucie istnieją zakłady lub zespoły naukowe o dostatecznie silnej pozycji naukowej, zaleca się dyrektorowi instytutu przekazanie części swoich uprawnień i obowiązków kierownikom zakładów lub zespołów w zakresie merytorycznego kierowania działal-

nością naukową tych jednostek. Postępowanie takie powinno sprzyjać zachowaniu ciągłości działalności naukowej przy zmianie kadencji władz i powstawaniu szkół naukowych wokół wybitnych indywidualności naukowych.

2. Fundusz prac badawczych własnych stanowiący jak dotąd około 10% środków przeznaczonych na działalność naukowo-badawczą, jest dzielony w sposób podmiotowy pomiędzy instytuty, z uwzględnieniem opinii dziekana wydziału. Podział tego funduszu pomiędzy instytuty na rok 1982 został dokonany proporcjonalnie do środków przyznanych im na dydaktykę, po wyłączeniu z nich płac nauczycieli akademickich. Nie jest to oczywiście w pełni właściwe. W przyszłości celowe będzie przyjęcie zasady finansowego preferowania określonych zespołów badawczych, które wykazują się wybitnymi osiągnięciami i reprezentują sztanदारowe kierunki działalności uczelni. Musi tu także znaleźć się miejsce na wspieranie rozwoju naukowego kadry. W roku 1982 z rezerwy środków centralnych uczelni zakupiono np. czas na maszynach matematycznych, przydzielając go następnie doktorantom i habilitantom.
3. Kierunki działalności naukowej mają wynikać z aktualnych możliwości instytutu, polityki naukowej i gospodarczej państwa oraz roli jaką pełni dana jednostka wśród innych ośrodków naukowych w całym kraju. Działalność naukowo-badawcza każdej jednostki uczelni powinna być zatem skoordynowana z działalnością innych analogicznych jednostek w skali całego kraju. Nie przewiduje się natomiast formalnej koordynacji planów prac naukowych poszczególnych instytutów, na szczeblu wydziału i całej uczelni.
4. Zamiast formalnej koordynacji planów badań naukowych, kierownictwo uczelni będzie popierać wszelkie formy współpracy naukowej i integracji środowiska uczelni, a w szczególności:
 - tworzenie "zespołów środowiskowych", których jednym z zadań będzie omawianie kierunków działalności naukowej wszystkich osób zainteresowanych zbliżoną tematyką, a także analiza i ocena osiągniętych w uczelni wyników,
 - tworzenie mieszanych zespołów badawczych, złożonych z pracowników różnych instytutów, dla kompleksowego rozwiązywania problemów naukowych i technicznych,

- podejmowanie tematów realizowanych przez kilka instytutów uczelni.

Ważnym elementem polityki naukowej jest system oceny i kontroli działalności naukowo-badawczej poszczególnych pracowników oraz instytutów i wydziałów. Kierownictwo uczelni postanowiło zmodyfikować formy oceny tej działalności oraz sposób jej kontroli.

Dotychczasowy system, polegający na sporządzaniu planów działalności naukowej, a następnie formalnej kontroli ich wykonania na podstawie sprawozdań instytutu zamierza się ograniczyć do minimum wymaganego przez MNSzWiT. System ten ma służyć do kontroli wydatkowania środków finansowych przeznaczonych na badania. Natomiast merytoryczna ocena powinna dotyczyć ostatecznych wyników działalności naukowej.

Przyjęto zatem, że przedmiotem oceny będą nie prace zarejestrowane w systemie finansowym uczelni lecz osiągnięcia naukowe lub techniczne udostępnione ogółowi w postaci publikacji naukowych, wystąpień na konferencjach, patentów, dzieł technicznych itp. będące ostatecznym wynikiem tej działalności. Jedno osiągnięcie może być wynikiem kilku prac zarejestrowanych w planie instytutu i odwrotnie - jedna praca może zawierać kilka osiągnięć. Osiągnięcia te są zgłaszane przez zainteresowanego pracownika lub zespół pracowników, a następnie są opiniowane i kolegialnie oceniane przez powołane do tego ciała. W wyniku tego postępowania są one kwalifikowane do jednej z czterech grup: zgłoszone do Nagrody Ministra; zasługujące na Nagrodę Rektora; ocenione pozytywnie, lecz nie wyróżnione; nie spełniające minimum wymagań niezbędnych do zaliczenia osiągnięcia do dorobku naukowego i technicznego.

W analogiczny sposób oceniane są osiągnięcia dotyczące doskonalenia dydaktyki, opieki nad młodą kadrami, tworzenia szkół naukowych, tworzenia środowiska naukowego itp.

Przy okresowej ocenie poszczególnych pracowników oraz instytutów i wydziałów brana będzie przede wszystkim pod uwagę liczba i ranga ocenionych w ten sposób osiągnięć. Brak osiągnięć nagrodzonych lub ocenionych pozytywnie w okresie kilku kolejnych lat świadczyć będzie o niewywiązywaniu się nauczyciela akademickiego ze spoczywającego na nim obowiązku twórczej działalności.

Tablica 10. Publikacje pracowników Politechniki Warszawskiej

	1965	1970	1975	1980	1981
Druki zwarte	292	368	413	476	302
Artykuły w czasopiśmie	1097	1210	1373	1497	1126
Referaty na konferencjach	136	197	369	813	1248
Ogółem	1507	1775	2155	2786	2676

Dane liczbowe dotyczące osiągnięć naukowych w roku kalendarzowym 1981 na tle lat poprzednich przedstawia tablica 10. Wynika z niej, że aktywność naukowa pracowników naszej uczelni, wyrażona tymi wskaźnikami wykazuje wyraźną tendencję wzrostową. Więcej trudności sprawia ocena poziomu naukowego tych osiągnięć. Istnieją podstawy do twierdzenia, że udział osiągnięć wybitnych, dobrych, średnich i słabych jest w Politechnice Warszawskiej zbliżony do takiego, jaki występuje w innych, dobrych ośrodkach naukowych w kraju i za granicą.

Ilościową sytuację w zakresie stopni doktorskich i habilitacji podaje tablica 11. W ocenie kierownictwa uczelni niepokój budzi zbyt - jak się wydaje - duży procent słabych prac doktorskich i brak istotnych osiągnięć naukowych lub technicznych pewnej części nauczycieli akademickich. W niektórych instytutach nie ma atmosfery sprzyjającej twórczej pracy naukowej, a pracujący tam młodzi pracownicy mają przekonanie, że ich osiągnięcia naukowe /lub ich brak/ nie zostaną zauważone i należycie docenione.

Tablica 11. Stopnie doktorskie i habilitacje

	1973	1975	1980	1981
Doktoraty	173	225	220	179
Habilitacje	18	18	34	27
Ogółem	191	243	254	206

DZIAŁALNOŚĆ BIBLIOTEKI GŁÓWNEJ PW

Biblioteka Główna Politechniki Warszawskiej jest jedną z trzech centralnych bibliotek technicznych w kraju.

Działalność Biblioteki Główniej oraz sieci bibliotek instytutowych przedstawia tablica 12. Poważną przeszkodą w wypełnianiu przez Bibliotekę Główną jej zadań są bardzo trudne warunki lokalowe, w których pracuje.

W uczelni istnieje Ośrodek Informacji Chemicznej, który prowadzi prace w dwóch systemach zautomatyzowanych. Podjęto działania dla wykorzystania systemu, którym dysponuje British Council. Politechnika nie uczestniczy obecnie w systemie "Synaba" prowadzonym przez CINTe.

APARATURA NAUKOWO-BADAWCZA

Wartość posiadanej aparatury naukowo-badawczej, wg cen zakupów, wynosi 2630 mln zł. Roczne przyrosty tej aparatury wynikające z zakupów bądź nieodpłatnego przejmowania zostały pokazane na wykresie /załącznik nr 2/. Jak widać w latach 1976-1980 tempo inwestowania było szczególnie duże i wynosiło około 200-300 mln zł rocznie. W rezultacie posiadana obecnie aparatura jest stosunkowo nowa, gdyż 70% nie przekracza wieku 5 lat. W roku 1982 uczelnia otrzymała na zakup aparatury 158 mln zł.

Biorąc pod uwagę stan gospodarki kraju należy przyjąć, że również w następnych latach nie będzie nas stać na większe zakupy nowej aparatury. Negatywną konsekwencją dużych zakupów inwestycyjnych w ostatnich latach jest wysokość odpisów amortyzacyjnych. W roku 1982 odpisy amortyzacyjne wynoszą 250 mln zł, co stanowi 17% całej dotacji budżetowej przyznanej uczelni.

Zmniejszenie w przyszłości zakupów inwestycyjnych spowoduje zmniejszenie odpisów amortyzacyjnych, ale nastąpi to z odpowiednim opóźnieniem.

W zakresie polityki inwestycyjnej oraz gospodarki posiadanym sprzętem, obserwuje się następujące negatywne zjawiska:

Tablica 12. Działalność Biblioteki Głównej i sieci bibliotecznej

	1971	1975	1981
Zbiory ogółem	782856 vol.	850386 vol.	1045161 vol.
w tym:			
książki	567322	624734	762399
czasopisma	89750	109361	128304
zb. specjalno	125784	116291	154456
wpływ roczny /w vol./	44750	71488	45450
Lokale /tylko BG/	1412 m ²	1512 m ²	1652 m ²
Wydatki /w tys. zł./	4391	10200	29210
w tym BG	1355	7250	23900
Personel	140	170	164
w tym: pełne etaty	114 ogółem	141 ogółem	136 ogółem
udostępnianie	578422 vol	890467 vol.	821270 vol.
indywid.	8366	18000	546720
zbiorowa			w tym: w systemie zautomat
Informacja			515483
Reprografia			
w tym:			
	23845 jedn.	228000 jedn.	1311700 jedn.
	mikrof.	mikrof.	mikrof.
	16587	fotok. 7180	fotok. 350
	fotok. 7258	kserok. 28000	kserok. 85970
		offset 165000	offset 17000
			mikrofilmowe 5300

x/ w tym: 50 osób na etatach instytutów

- tendencję do gromadzenia przez instytut przydatnej dla niego aparatury, bez względu na stopień jej wykorzystania,
 - utrzymywanie na stanie instytutu aparatury zbędnej, zajmującej jedynie miejsce, podczas gdy w innych jednostkach aparatura ta mogłaby być lepiej wykorzystana.
- Przeciwdziałanie tym zjawiskom, zwłaszcza wobec nieuniknionych ograniczeń w zakupie nowej aparatury, staje się koniecznością.

WSPÓŁPRACA Z ZAGRANICĄ

Współpraca naukowo-badawcza z zagranicą prowadzona jest głównie w oparciu o umowy o bezpośredniej współpracy; Politechnika ma aktualnie 15 umów z uczelniami w krajach socjalistycznych i 14 umów z uczelniami w krajach kapitalistycznych. W 1981 roku podpisane zostały umowy z Uniwersytetem Technicznym w Guanajuato /Meksyk/, Uniwersytetem w Jos /Nigeria/ oraz z Politechniką w Aachen /RFN/. W sierpniu 1982 podpisano projekt umowy o współpracy z Bułgarską Akademią Nauk.

Wszystkie umowy są wieloletnie i realizowane są w oparciu o uzgodnione wcześniej roczne programy pracy. Politykę współpracy naukowo-badawczej prowadzą instytuty. Tematy zrealizowane w 1981 roku miały różną rangę od realizowanych i finansowanych ze środków programów rządowych do tematów finansowanych ze środków własnych uczelni, stosunkowo skromnych. Część tematów objęta była resortowym planem współpracy naukowo-technicznej z zagranicą. Najbardziej intensywna wydaje się być współpraca z uczelniami w NRD.

Współpraca naukowa z zagranicą nie ograniczała się tylko do wymiany dorobku naukowego współpracujących środowisk, lecz także prowadzona była w formie tzw. sprzedaży myśli naukowo-technicznej. Sprzedano za pośrednictwem central handlu zagranicznego 4 tematy za 6200 tys. złotych.

W połowie r. 1982 Politechnika uzyskała od Ministerstwa Handlu Zagranicznego licencję na działania bez pośrednictwa central handlowych w zakresie sprzedaży zagranicę myśli technicznej oraz usług - usuwa to istotne przeszkody biurokratyczne w tym zakresie.

Wyjazdy na staże zagraniczne realizowane są w ramach miejsc i środków otrzymywanych z resortu, bądź też na drodze indywidualnych kontaktów, których liczba w ostatnim okresie wzrasta. W roku 1981 za granicę z PW wyjechały 1243 osoby, w tym 340 na staże zagraniczne. Natomiast do 31 sierpnia 1982 r. za granicę wyjechało 556 osób, w tym 160 na staże zagraniczne. Na dzień 31.8.1982 na stażach zagranicznych długoterminowych przebywa 93 osoby; ponadto 137 pracowników PW przebywa za granicą na kontraktach PHZ Polservice bądź innych central handlu zagranicznego. 564 studentów objętych opieką Politechniki przebywa na studiach zagranicznych. W r. 1981/82 nasiliło się zjawisko przedłużania pobytów na stażach zagranicznych. Prawie wszystkie osoby przebywające na stażach w krajach kapitalistycznych występowały o przedłużenia pobytów.

Wymiana praktyk studenckich odbywała się w b.ograniczonym zakresie wynikającym z sytuacji w naszym kraju i zmiany sposobu finansowania bezdewizowych praktyk studenckich. Za wyjątkiem NRD wszystkie uczelnie w krajach socjalistycznych zrezygnowały z wymiany w roku 1981 i 1982. W tym okresie wymianą objęliśmy tylko 150 studentów, w tym 23 osobowa grupa studentów Wydziału Elektrycznego w miesiącu sierpniu br. przebywała w Algerze. W 1981 roku PW przyjęła 203 osoby, a do 31 sierpnia 1982 r. tylko 26 osób, w tym 22 osoby z NRD. Do końca br. spodziewamy się przyjazdu dalszych 60 uczestników praktyk studenckich.

W latach 1981-82 nie udało się zrealizować wszystkich uzgodnionych z kontrahentami zagranicznymi planów pracy i zaplanowanych wyjazdów na staże i na imprezy międzynarodowe. Przyczyn było kilka. Najważniejszą z nich był ograniczony fundusz na badania naukowe oraz zbyt mały fundusz dewizowy na służbowe wyjazdy zagraniczne. Wzrost cen biletów na środki komunikacji międzynarodowej także był przyczyną zahamowania ilości wyjazdów i przyjazdów do Polski. Zmalało zainteresowanie wyjazdami służbowymi tzw. popieranymi, ze względu na znaczny koszt który musi pokrywać osoba wyjeżdżająca.

SYTUACJA FINANSOWA UCZELNI

Załącznik nr 3 przedstawia przygotowaną przez Kwestora PW informację szczegółową o finansach uczelni w r. 1981, a także przewidywaną sytuację finansową do końca roku 1982.

W połowie roku 1981 przewidywaliśmy duże trudności finansowe i w związku z tym podjęto pewne posunięcia oszczędnościowe. W ich wyniku bilans działalności dydaktyczno-wychowawczej zamknął się niewielkim tylko deficytem /ok. 4 mln zł/. Działalność naukowo-badawcza własna pozostawiła pewną rezerwę funduszu /dwukrotnie jednak mniejszą niż za rok 1980/, działalność naukowo-badawcza umowna przyniosła ok. 54 mln zł zysku; było to 7,8% od wartości sprzedażnej tych prac.

Porównywanie liczb bezwzględnych za rok 1981 i za rok 1982 nie może być dokonywane bezpośrednio wobec tego, że w r. 1982 zaczęło obowiązywać wiele nowych cen. Pojawiły się także w znacznym zakresie rekompensaty, a ostatnio - regulacja płac.

Załącznik nr 3 przedstawia dane wg planu na rok 1982 jeszcze bez skutków regulacji płac, które w zakresie działalności budżetowej będą skompensowane dotacją dodatkową. Według przewidywań Kwestora, dotacja na działalność dydaktyczno-wychowawczą na rok 1982 okaże się wystarczająca. Relatywnie bardzo małe są natomiast środki na badania własne; ich ok. 30 procentowy wzrost w stosunku do roku 1981 oznacza w rzeczywistości znaczny spadek naszych możliwości.

W zakresie prac umownych plan na r. 1982 był zbilansowany, to znaczy dochody oczekiwane w wyniku zawartych umów pokrywały przewidywane koszty. W związku z wprowadzoną we wrześniu br. regulacją płac pracowników inżynieryjno-technicznych, których znaczna część zaangażowana jest w pracach umownych, koszty wykonania tych prac wzrosną. Może to zlikwidować przewidywany w planie zysk, a nawet doprowadzić do strat w tej dziedzinie działalności.

Środki przeznaczone w 1982 r. na domy i stołówki studenckie są w zasadzie wystarczające.

SPRAWY SOCJALNO-BYTOWE PRACOWNIKÓW

Po zawieszeniu działalności związków zawodowych większość ich funkcji przejęła administracja i powołane przez rektora i dziekanów pracownicze komisje socjalne. Komisje te mają uważać się za odpowiedzialne przed ogółem pracowników, a nie przed organem który je powołał; zakres ich pracy przejmą ponownie związki zawodowe, w chwili przywrócenia ich działalności w uczelni. Pracownicze komisje socjalne opiniowały m.in. preliminarz działalności socjalnej oraz plan tej działalności na uczelni.

Preliminarz przewidywał wydatki na cele socjalne w wysokości 27407000 zł w r. 1982, wobec 19530000 zł w roku 1981. W lecie 1982 r. zorganizowano kolonie letnie dla dzieci i obozy młodzieżowe w Sarbinowie, Wildze, Makowie Podhalańskim, Wierzbis i Lesku dla 835 dzieci. Wyjechały wszystkie dzieci zgłoszone do wyjazdu przez rodziców. Ponadto z funduszu socjalnego PW dofinansowano 120 wyjazdów dzieci pracowników PW na kolonie organizowane przez inne jednostki. Koszt kolonii w ośrodkach PW wynosi ok. 10000 zł na osobę, a w ośrodkach wynajętych 12500 zł. Dofinansowanie kolonii organizowanych przez inne jednostki wyniosło średnio 7000 zł na osobę.

Do 31.08.1982 sprzedano w PW 1751 skierowań na wczasy do ośrodków własnych i 639 do ośrodków obcych. Średni pełny koszt skierowania wynosił w ośrodkach własnych 5500 zł, w ośrodkach obcych 7500 zł. Odpłatność była zależna od wysokości przychodów na 1 członka rodziny /ok. 40% ceny skierowania/.

Dział Socjalny wypłacał na bieżąco różnego rodzaju zasiłki i zapomogi; ok. 4 mln zł przeznaczono na pożyczki na remont mieszkania lub na uzupełnienie wkładu mieszkaniowego.

Problem mieszkaniowy jest chyba najbardziej nabrzmiałym problemem pracowniczym. Dział Socjalny na liście potrzeb ma ok. 1000 zgłoszeń; żadnego systematycznego dopływu mieszkań nie ma. Nieliczne możliwe decyzje mieszkaniowe przygotowuje Rektorska Komisja Mieszkaniowa. W r. ak. 1981/82 wydano decyzje przydziału na 14 mieszkań, a 24 pracownikom wydano skierowania do zamieszkania na terenie domów studenckich.

Ciągle brakuje również miejsc w przedszkolach dla dzieci pracowników PW. Uczelnia posiada dwie umowy z kuratorium na 90 miejsc w przedszkolu przy ul. Waryńskiego i na 15 miejsc w przedszkolu Polskiego Radia i Telewizji. Próby uzyskania od władz miejskich lokali na dodatkowe przedszkole nie dały rezultatów.

Dwie stołówki pracownicze na 2600 miejsc normatywnych wydają średnio 2200 posiłków dziennie.

Oprócz ponoszenia kosztów administracyjnych stołówek i bufetów, uczelnia dopłaca do kosztów surowca rocznie ok. 500000 zł.

Niewielkie efekty dały podejmowane przez komisje socjalne, administracyjne instytutów i administrację centralną próby zakupu towarów reglamentowanych. Obecnie trwa przygotowanie do zakupu dla pracowników artykułów rolno-spożywczych na zimę.

ZAKOŃCZENIE

Sprawozdanie niniejsze odbiega być może od rutynowego sprawozdania za rok akademicki, jakie stanie się obowiązującym zwyczajem w przyszłości, wynikając z odpowiedniego postanowienia Ustawy o szkolnictwie wyższym. Jest to jednak pierwsze tego typu sprawozdanie, nie mające należytego odniesienia do sprawozdań poprzednich, stąd potrzebne w nim było nieco szersze potraktowanie rozwoju niektórych zagadnień w uczelni w latach przyszłych. Ponadto, rok akademicki 1981/82 przebiegał w warunkach szczególnych i nasuwał problemy, których pominięcie dałoby nieprawdziwy obraz życia uczelni w tym okresie.

Na treść sprawozdania złożyły się opracowania i materiały przygotowane przez wiele osób. Jestem szczególnie zobowiązany prorektorom uczelni, których wkład merytoryczny w poszczególne części sprawozdania jest niewątpliwie łatwy do rozpoznania przez członków Senatu.

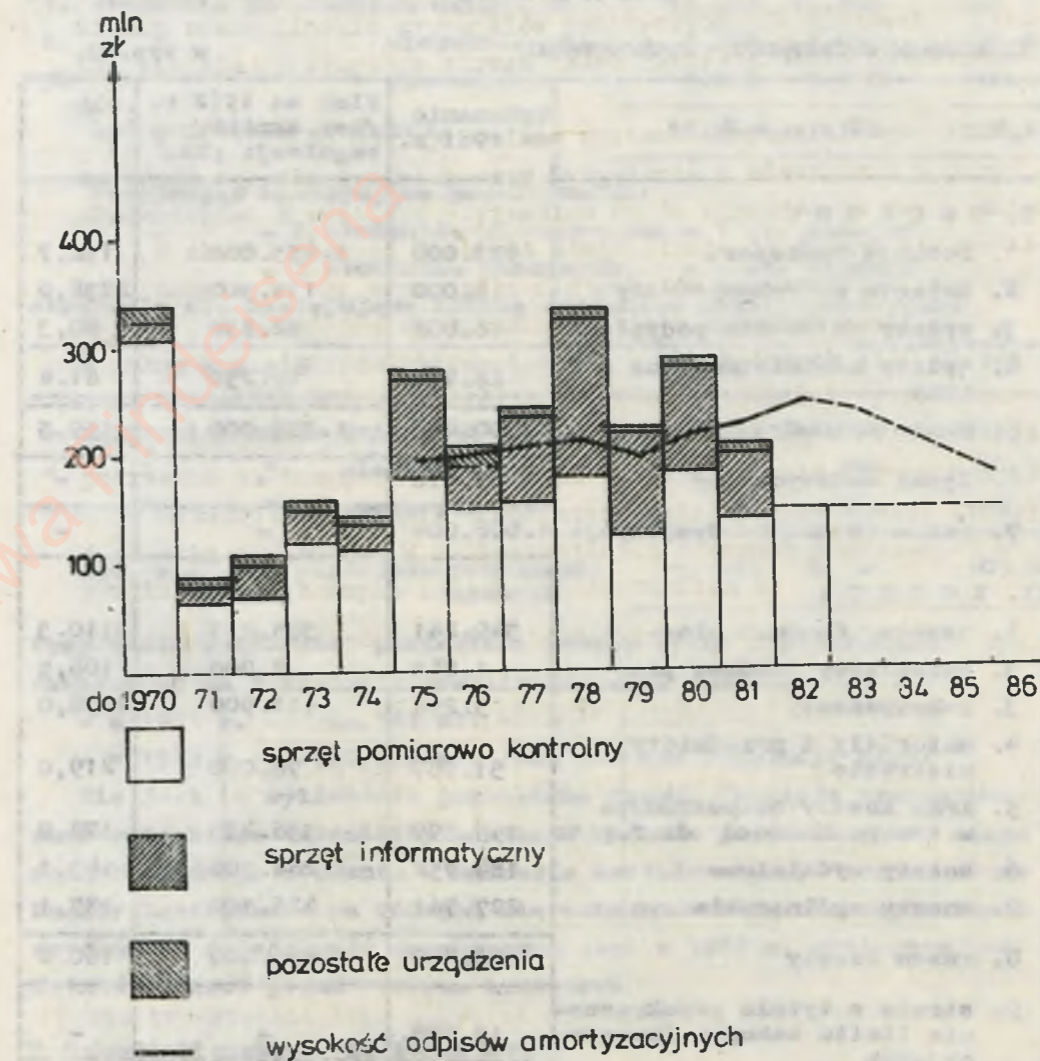
Załącznik nr 1

Profesorowie i docenci zmarli w roku akad. 1981/82

1. prof. Zdzisław Pogonowski /em. zm. dn. 27.X.1981 r./
2. prof.dr hab. Zdzisław Łopatek /zm. dn. 9.XII.1981 r./
3. prof.dr Cezary Pawłowski /em. zm. dn. 28.XII.1981 r./
4. prof. Tadeusz Kahl /em. zm. dn. 9.I.1982 r./
5. prof.dr Janusz Majcher /zm. dn. 21.I.1982 r./
6. prof. Mieczysław Michałski /em. zm. dn. 1.II.1982 r./
7. prof.dr Stanisław Kuhn /em. zm. dn. 20.II.1982 r./
8. prof. Jan Bogusławski /em. zm. dn. 3.V.1982 r./
9. prof.dr hab. Bolesław Kalabiński /zm. dn. 8.V.1982 r./
10. prof. Jerzy Bukowski /em. zm. dn. 1.VI.1982 r./
11. doc.dr Tadeusz Sobiepanek /zm. dn. 29.VII.1982 r./

Załącznik nr 2

Przyrost wartości wyposażenia w latach 71-81 oraz wielkość amortyzacji

Sytuacja finansowa Politechniki Warszawskiej w r. 1981
oraz w r. 1982

I. Działalność dydaktyczno-wychowawcza w tys. zł.

Treść	Wykonanie za 1981 r.	Plan na 1982 r. /bez skutków regulacji płac	%
I. DOCHODY			
1. Dotacja budżetowa	953.000	1.455.000	152,7
2. dotacja na rekompensaty	5.000	111.900	2238,0
3. opłaty za studia podyplom.	16.002	12.850	80,3
4. opłaty administracyjne i inne	26.486	16.250	61,4
5. Razem dochody	1.000.488	1.596.000	159,5
6. Zyski nadzwyczajne	5.516	-	-
7. razem środki do dyspozycji	1.006.004	-	-
II. KOSZTY			
1. osobowy fundusz płac	349.241	385.217	110,3
3. bezosobowy fundusz płac	1.843	2.000	108,5
3. rekompensaty	5.296	111.900	2238,0
4. materiały i przedmioty nietrwale	31.957	70.000	219,0
5. inne koszty bezpośrednie w tym pochodzą od os.f.płac	195.599	336.483	172,0
6. koszty wydziałowe	184.752	264.300	143,1
7. koszty ogólnozakładowe	227.761	426.100	187,1
8. razem koszty	996.449	1.596.000	160,2
9. strata z tytułu przekroczenia limitu zakupów inwestycyjnych	- 13.898	-	-
10. razem koszty poz.8+strata poz.9	1.010.347	-	-
11. wnik na działalności dydakt. /strata/	- 4.343	-	-

DANE RZECZOWE

Lp.	Liczba studujących	1981	Plan na 1982	%
1.	studentów na studiach dziennych	13.603	14.300	105,1
2.	" " wieczorowych	2.124	1.800	81,4
3.	" " zaocznych	1.039	1.040	100,1
Ogółem liczba studentów		16.766	17.140	102,2

Przyjmując następujące przeliczniki:

- 2 studentów wieczorowych = 1 st. dzienny

- 3 studentów zaocznych = 1 st. dzienny

otrzymuje się następującą liczbę studentów przeliczeniowych:

Treść	1981	1982	%
- studenci studiów dziennych	13.603	14.300	105,1
- " " wieczorowych	1.062	900	24,7
- " " zaocznych	346	346	100,0
Ogółem liczba studentów przeliczeniowych	15.011	15.546	103,6

Przy takim założeniu, poniesione koszty tylko w działalności dydaktycznej na 1 studenta przeliczeniowego wynoszą:

- w 1981 r. - 66.381 zł.

- w 1982 r. - 102.663 zł. /bez skutków regulacji płac/

Nie jest to wyliczenie pozbawione błędów. Istnieje szereg warunków, które zmieniłyby wielkość kosztów poniesionych w ciągu roku na jednego studenta w zakresie kształcenia np. zróżnicowane koszty kształcenia na różnych kierunkach studiów. Zabezpieczenie środków na działalność dydaktyczną jest w 1982 r. wystarczające. Istnieje nawet pewna rezerwa budżetowa.

II. Działalność naukowo-badawcza własna

Lp.	Treść	Wykonanie 1981 r.	Plan na 1982 /bez skutków regulacji płac	%
I DOCHODY				
1.	stan fundusz na początku	23.784	17.454	73,4
	w tym: zaangażowany w produkcji w toku	4.937	10.074	204,1

2. dotacja budżetowa	102.000	140.000	137,2
3. odpis z nadwyżki finansowej /zyski/ działalności n.b. umownej	9.133	10.350	113,3
4. pozostałe dochody	119	-	-
Razem dochody	135.036	167.804	124,3
II. K O S Z T Y			
1. osobowy fundusz płac	36.995	28.000	75,7
2. materiały i przedmioty nietrwałe	7.045	15.000	212,9
3. usługi badawcze	8.815	12.000	136,1
4. pozostałe usługi obce	11.197	16.300	145,6
5. inne koszty bezpośrednie /w tym również pochodne os. fund. płac/	11.423	40.230	352,2
6. koszty wydziałowe	22.541	17.700	78,5
7. koszty ogólnozakładowe	24.704	28.500	115,4
- razem koszty	122.720	157.730	128,5
Dane rzeczowe	1981 r. Plan na 1982		%
1. liczba nauczycieli akademickich /średniorocznie/	2.939	2.913	99,1
2. słuchaczy studiów doktoranckich	420	300	71,4
Razem potencjał naukowy	3.359	3.213	95,6

Przy założeniu, że posiadane przez uczelnię środki przeznaczone są tylko na nauczycieli akademickich, to z rozliczonych kosztów przypada na 1 nauczyciela akademickiego:

- w 1981 r. - 41.755 zł.

- w 1982 r. - 54.147 zł.

wskaźnik wzrostu - 129,7 %

Przyjmując, że środki na badania własne są przeznaczone dla nauczycieli akademickich i słuchaczy studiów doktoranckich, to na 1 osobę wypada

- w 1981 r. - 36.535 zł.

- w 1982 r. - 49.091 zł.

wskaźnik wzrostu - 134,4 %

Z uwagi na to, że koszty w 1982 r. wzrosły w porównaniu z 1981 r. conajmniej dwukrotnie, w znacznym stopniu obniżyły się możliwości

prowadzenia prac własnych przez nauczycieli akademickich i słuchaczy studiów doktoranckich.

Jednocześnie w sposób zauważalny obserwuje się kierowanie niektórych kosztów prac własnych w ciężar działalności dydaktycznej. Należy głównie do nich robocizna wypłacana z osobowego funduszu płac i koszty pochodne.

Ogólnie należy stwierdzić, że środki na badania własne w 1982r nie zaspakajają podstawowych potrzeb uczelni.

III. Działalność naukowo-badawcza umowna

w tys. zł.

Lp.	Treść	Wykonanie 1981r	Plan na 1982r./bez negocjacji umów na skutki regulacji płac/	%
I. D O C H O D Y				
1.	sprzedaży prac zamówionych	699.358	820.000	117,2
2.	sprzedaż prac w drodze upowszechnienia	1.215	1.500	123,5
	razem dochody ze sprzedaży	700.573	821.500	117,5
II. K O S Z T Y				
1.	osobowy fundusz płac	94.562	85.000	89,9
2.	bezosobowy " "	32.350	35.000	10,2
3.	fundusz honorariów	134.219	119.000	88,7
4.	materiały i przedmioty nietrwałe	45.636	80.000	175,3
5.	aparatura specjalna	69.398	48.000	69,2
6.	usługi badawcze	33.193	56.000	168,7
7.	pozostałe usługi obce	22.548	44.000	195,1
8.	pozostałe koszty bezpośrednie /w tym również pochodne od os.fund.płac/	34.650	91.500	264,1
9.	koszty wydziałowe	126.964	133.000	104,7
10.	koszty ogólne	150.612	214.500	142,4
	Razem koszty	744.132	906.000	121,7
	w tym koszty produkcji w toku poniesione w r.	99.465	150.000	150,8
	koszt własny prac sprzedanych	644.667	756.000	117,3
	Zysk z tytułu sprzedaży prac zamówionych	54.691	64.000	117,0

Z przedstawionego planu wynika, że działalność naukowo-badawcza umowna w 1982 r. wypracuje wynik finansowy w wysokości 64.000 tys. zł. Plany finansowe wszystkich instytutów wg aktualnego stanu są zamknięte. Instytuty posiadają pełne pokrycie finansowe na planowane koszty. Sytuacja jednak skomplikowała się po wprowadzeniu nowych zasad wynagrodzeń dla pracowników uczelni. Według posiadanych /z niektórych instytutów/ informacji zleceniodawcy nie zgadzają się na renegotjowanie zawartych umów, w tej sytuacji na skutek podwyższenia wynagrodzeń płatnych z os.f.płac, koszt własny sprzedanych prac znacznie wzrosło, a dochody ze sprzedaży pozostała na niezmiennym poziomie. W związku z tym przewiduję, że wynik finansowy na działalności nb. umownej znacznie się obniży. Mogą zajść również przypadki, że na niektórych pracach będą straty. Dlatego należy dążyć do aneksowania prac a w odniesieniu do nowo zawieranych umów zabezpieczać środki na pełne podwyższone koszty.

Podsumowując podstawowe działalności instytutów należy zwrócić uwagę, że następuje poważne przesunięcie robocizny płatnej z osobowego funduszu płac z działalności naukowo-badawczej własnej i umownej w ciężar działalności dydaktycznej. W roku bieżącym działalność dydaktyczna ma pełne pokrycie finansowe, nawet przy tak poważnym przesunięciu wynagrodzeń z os.f.płac. Zachodzi jednak obawa, czy w roku przyszłym Uczelnia otrzyma środki na pokrycie wszystkich wynagrodzeń rozliczanych w roku bieżącym w działalności dydaktycznej. Dlatego należałoby przeprowadzić analizę faktycznych potrzeb zarówno nauczycieli akademickich jak i obsługi inżyniersko-technicznej dla potrzeb dydaktyki.

Do podstawowych zadań jakie Uczelnia ma do spełnienia należy również zabezpieczenie bazy materiałowej dla studentów w zakresie domów i stołówek studenckich. Sytuacja w tej działalności przedstawia się następująco:

w tys. zł.

Lp.	T r e ś ć	Wykonanie 1981	Plan na 1982 r. /bez skutków regulacji płac/	%
I. D O C H O D Y				
1.	Stan funduszu na początku roku	20.572	16.249	78,9
2.	dotacja z budżetu	112.800	233.000	206,6
3.	dotacja na rekompensaty	200	8.400	4200,0
4.	opłaty studentów za korzystanie z domów studenckich	7.272	7.251	99,7
5.	opłaty za doraźny najem kwater	1.159	7.100	612,6
6.	inne dochody	20	-	-
Razem dochody		142.023	272.000	191,5
II. K O S Z T Y				
1.	osobowy fundusz płac	34.186	36.800	107,6
2.	bezosobowy " "	770	500	64,9
3.	materiały i przedmioty nietrwałe	25.593	55.000	214,9
4.	energia	17.070	65.000	380,7
5.	usługi materialne	17.317	11.200	64,7
6.	usługi niematerialne	3.837	6.360	165,7
7.	narzuty na wynagrodzenia	10.151	13.880	136,7
8.	pozostałe koszty	349	13.260	3799,4
Razem koszty domów studenckich		109.273	202.000	184,9
9.	Doplata do stołówek studenckich	16.501	70.000	424,2
Razem koszty domów i stołówek studenckich		125.774	272.000	216,3

Dane rzeczowe

Lp.	T r e ś ć	Wykonanie 1981r.	Plan na 1982r.	%
1.	liczba miejsc w domach studenckich	4.859	5.080	104,5
2.	liczba studentów korzystających z domów studenckich	4.385	4.585	104,6
3.	liczba studentów korzystających ze stołówek studenckich	6.500	6.500	100,0

Środki, które Uczelnia ma do dyspozycji na domy i stołówki studenckie w zasadzie powinny w 1982 r. wystarczyć.

Różnica jaka występuje w liczbie miejsc w D.S. i liczbie korzystających z D.S. wynika z wyłączeń domów studenckich z eksploatacji na skutek prowadzonych remontów.

Koszty prowadzenia domów studenckich w przeliczeniu na jednego studenta korzystającego z D.S. wynoszą:

- w 1981r. - 24.920zł w skali m-ca /przyjmując do rozliczenia 12 m-cy/ 2.077zł
- w 1982r. - 44.057zł 3.671zł

Wyliczone koszty na jednego studenta korzystającego z D.S. nie są pozbawione błędów. Przede wszystkim studenci korzystają z mieszkań przez 10 m-cy i wtedy koszty kształtują się: w 1981r. 2.492 zł miesięcznie, a w 1982 r. - 4.400 miesięcznie. Poza tym w ciężar kosztów domów studenckich rozlicza się koszty, które nie odnoszą się do utrzymania miejsc w D.S. Między innymi można do nich zaliczyć koszty przychodni lekarskiej i szpitala na Akademickiej, koszty klubów studenckich, a głównie "Remontu" i "Stodoły", koszt sal gimnastycznych, basenu, stadionu, koszty utrzymania stołówek i inne.

Wyliczenie czystego kosztu jednego miejsca w domu studenckim aktualnie jest niemożliwe.

Ponieważ Uczelnia nie prowadzi we własnym zakresie żywienia dla studentów, występujące koszty w tym zakresie dotyczą dopłat jakie Uczelnia ponosi do wydawanych posiłków przez S i BS "Jelonki". Z rozliczonych kosztów wynika, że do 1 studenta korzysta-

jącego ze stołówki Uczelnia dopłaca:

- w 1981r. - 2.538zł w skali m-ca /10 m-cy - 254 zł.
- w 1982r. - 10.769zł " " - 1.077 zł.

Baza materialna uczelni

I. Środki trwałe

w tys. zł.

Lp.	T r e ś ć	Wykonanie w 1981 r.	Plan na 1982 r.	%
1.	Wartość ruchomych środków trwałych			
	- początkowa	2.635.584	2.779.221	105,4
	- po umorzeniu	754.228	682.300	90,5
	w tym zakupy inwestycyjne danego roku	203.159	158.000	77,8
2.	wartość budynków i budowli własnych	1.300.779	1.300.779	100,0

Limity na zakupy inwestycyjne w br. są niewystarczające. Z uwagi na podwyższenie cen, zakupy obniżyły się co najmniej o 50%. Środki postawione do dyspozycji nie zaspokajają niezbędnych potrzeb Uczelni. Dlatego zachodziła konieczność wycofania się z poważnej części wcześniej złożonych zamówień.

W br. nie zakończono żadnej inwestycji budowlanej.

Pierwszy etap Domu Studenckiego przy ul. Komarowa - ma być oddany w 1983 r.

II. Remonty budynków i budowli

W 1981 r. wydano na remonty zakończone i rozliczone 103.934 tys.zł. Środki jakie zostały przekazane Uczelni na 1982 r. wynoszą 210.000 tys. zł.

Z uwagi na znaczny wzrost kosztów remontów posiadane środki nie zabezpieczają niezbędnych potrzeb.

W zakresie rzeczowym remonty będą musiały ulec znacznemu obniżeniu co zawarte zostało w planie remontów na 1982 r.

Kolekcja Władysława Findeisena